

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,

५९९५

JAMMU

No. १५८८
क

Title यन्त्रचिन्तामणिः

Author

Extent १२० पन्ना Age सं० १९४०

Subject तन्त्र

नं. १४४ नं. १४४ चिन्तामणि

नं. ५५०

नं. ५५०

२१

229

5995 —

F=119

Complet

Di

ये.
चिं
१

ओं श्रीगणेशाय नमः ॐ ये ध्यायेति सुरा सुरा
अनिवहा सर्वा र्थ चास्मि हये भक्तानां वरदा
भये कर करे पाशो ऊशाले कृतं छत्रं चामर
वीज्यमानमनिशं सोहं प्रये शंकरं १ वभा
रडः एवी सुनिपुंगवो न्यो बुद्ध्या यमं त्राश्च ड

रासहोजः जाज्वल्यमानोदिविदृश्यतेयःस
भार्गवोमामवतच्छरणः २ यस्यप्रसादाद
लिनोभवंतिजानंतिदैत्याविविधांचमायो
योलब्धवान्मेत्रवरंमहेष्वात्सत्यंजयंदेवव
राज्जणेशात् ३ जालेयरेपीठवरेप्रसिद्धिःप्र

ये
चिं
२
२

सत्तत्त्वः भुविवर्तितायाः गोत्रे तस्मिन्नेदवि
या प्रवीणो योत्वा जैषीनास्तिको वेदवास्यात्
५ तदन्वेये पंडितशाल्यसिंहोज्ज्वला मुखी
नौमिमहाप्रभावं यायेगमायापरमार्थवे
द्याविशेषप्रज्ञाभ्युवेशजानान् ५ तस्या

तजोभूद्विथर्मशीलोनाम्नामहादेवशति
प्रसिद्धः निसर्गवैरंप्रजङ्गः ससत्वायेप्राप्य
उष्ठाहिभरेदकायः ६ तस्मादासीत्समन्तिवि
कसदेवदत्तः कलावात्योन्योगाज्ञांसदसिवि
उष्मागयगंगाप्रवाहा उत्कलोलः दिशिदिशि

ये
चिं
३

३

जनाः कीर्तिपीयूषसिंथं यस्याचापि प्रवणा सु
टकैः कुंवितास्ताः पिवन्ति ७ गंगाधरस्य तनयो
बभूव विवेकगोभीर्यशौकदारः यं प्राप्स्यल
स्मीच सरस्वतीच तस्याचयुग्मं स्थिरमाननूनं
प दामोदरः सर्वकलाप्रवीणस्तस्मादभूच्छीग

एनाथभक्तः लब्धप्रतिष्ठोयुरुदेवभक्तोमा
न्यःसत्ताथर्मपरार्थनोयं ५ दृष्टानेकशिवाग
मश्चबद्धैवालोकासौरागमादेवीशास्त्रमहा
गमांश्चविविधानालोकविस्तारतः कर्तव्यं
तिसेग्रहंमतिमहादामोदरःसखयंलोकानां

यं
चिं
ध

५

चक्षिताय यंत्रनिकरं मंत्रेण युक्तं स्फुटं ॥ प्रेरि
तश्चंद्रचूडेन स्वमेन द्विजपुंडगवः चकार कल्पं
यंत्राणां चिंतामणि रिति स्फुटं ॥ पुरा कैलास
शिखरे नानाधातु विचित्रिते नानाडमलता की
र्णो नाना पुष्पोपशोभिते अश्रु रोगाण संकीर्णो सि

हवाराणसेविते शिवभक्तैर्भुम्भैर्देवैः पत्रगै
शुविराजिते ५ आयुथैश्चेतनावद्भिरुदीरित
जयस्वनैः एकनेत्रैर्दिनेत्रैश्चित्रिनेत्रैरप्यनेत्र
कैः एकपादैर्दिपादैश्चित्रिपादैश्चसहस्रशः
महाकुरैर्महाभीमैकरालैश्चविराजितैः १५

यं
वि.
५

कंबलाश्चामरैर्नागैर्गीतधनिविराजितैः ३
द्राघैर्लोकपालैश्चबलाघरसरैस्तथा १६
उर्वीसाघैश्चमुनिभिःसमेतापरिसेविते
एवंभूतेहिकालासेदेवदेवःस्वयंप्रभुः १७
ज्योतिर्मयोऽमृतमयोदेवदेवःस्वयंशिवः

श्रवको व्यक्त रूपो सौ यंत्रास्तत्सर्वं शिवः १६
विस्मना पूज्यमाणस्तत्प्रहृष्टः परमेश्वरः कदा
चिदुपविष्टो यमेकांते परमेशिवः १७ ह्य
हस्तः प्रसन्नात्मा स हि संहारकारकः विं
तामणौ यंत्रवरे सकलेश्वरी चंद्रचंद्रस्य सु

यं
वि.
६

6

खादिनिर्गते तस्मिं हि वायाविलपीठकोयंक
तोत्रदामोदरपंडितेन २० इति श्रीयेत्रचिंताम
णौ महाकल्पे प्रत्यक्षसिद्धिप्रदे उमासहेश्वर
सेवादेदामोदरपंडितकृते प्रथमपीठिका ओं स
पातदेव्याकवरीविलासोलासेलसपागिरिकन्यकाया
येवा

लबालोपिमगांकमौलेःक्षणसर्वज्ञपदेव
भूव १ एकोतेदेवदेवेशेष्टष्टादेवीश्विसि
ता उपगम्यशानैर्वाकोप्रोवाचजगदंविक्ता
श्रीदेवुवाच देवदेवजगन्नाथकरुणाकरश
कर वर्णाश्रमाश्रयमीश्वरसंदेहाश्वमहाप्रभो ३

यं
विं
७

मंत्राणां विनियोगस्तु यंत्राणामनिलयस्तथा
आचरन्विषमेलोके योगाभासः सुदुर्लभः ४
अनेकधामंत्रयोगो वेदोक्तोऽपि हि दृश्यते न
यैवागमभेदेऽतद्विना हिन संशयः एवं हि ज्ञा
समंत्रज्ञा दृश्यते केशिभाजिनः पाषाडिना पराभूतानां सि
कावेदनिंदकः

विनायंत्रैर्जपैर्होमैरक्तेषु न महाप्रभो तत्त
णा जायते सिद्धिः स सिद्धिः सर्वकामदः मा
रणोच्चाटने कुद्वे विद्वेषे संभने तथा अभि
चारेषु सर्वेषु काम्येषु च सर्वदा ५ विवा
दे च विवाहे च रणे वैरिजये तथा एतत्सर्वं

यं
चिं
द

४

यथादेविसिद्धान्तेसायकस्यहि विचार्यदेवदेवेशोरह
संपरमंपदे शिवउवाच वेदाक्षरेमयाप्रोक्तोमुनीनां
वमहात्मनां सिद्धयर्माश्चमुक्तानांवैसवानांचवै
सवं सौरंसेख्येमयाप्रोक्तंब्रह्मनांसिद्धिमिच्छता
शाक्तंचब्रह्मयाप्रोक्तंभैरवंब्रह्मयाप्रिये ॥

धर्मायकाममोक्षाणां ज्ञानं चैव प्रकाशितं र
हस्यं गोपितं भद्रे सर्वत्रापि न संशयः ॥ श्रीदे
वुवाच प्रसादेऽजरुदेवेश सखीपायं वद प्रभो
सरहस्यं सुबोध्यं च सद्यः प्रत्ययकारकं वि
नाहो मे न जाप्ये न पुरश्चरणमेव च कलौ

यं
विं
२

तसिद्धतेदेवतयोपायंवदप्रभो ~~साधुसाधुमहाप्राज्ञलोका~~
~~साधु~~ साधुसाधुमहाप्राज्ञलोकानोहितकारिणि
इदमर्थेनकेनापिष्टष्टोहंपमलोचने १७ शुभावधै
कायविनात्वंरहस्यंक्षणसिद्धिदं कल्पविंतामणिं
नामशुभाद्भुततरेमहत् १८ सर्वांगमेषुसारं च मे

चाक्षुषां तदुक्तं अथर्वणस्य वेदस्य सारात्सा
रतरे परं ॥ अस्मिं काले भविष्यंति चिंतामणि
मये शुभे यंत्राणि ब्रह्मादेविकास्य कर्मकरा
णि च २० पतत्कल्पं सदा यस्य लिखितं विद्यते गृ
हे संपूज्यते प्रातिदिनं प्रभावं तस्य वैष्णव

ये
चिं
१०

अपमृत्युभयेनास्तिनास्तिचौरभयेतथा भू
तप्रेतपिशाचानां प्रभावेनैव जायते १२
अन्यस्य कपटं तन्न न सिद्ध्यति कदाचन अ
विश्वासेन कर्तव्यः साधकेन वशानने १३
अभिचारं भवेत्कल्पेन विश्वासात्तसंशयः

संशयं तत्कृतं यंत्रं विपरीतं प्रजायते २४
स्नानं कृत्वा अविर्भूत्वा पूजयेत्कुलदैवतं
लेखनीयं प्रयत्नेन एकांते यंत्रमुत्तमं २५
यस्य कस्य प्रयोगस्य विधिरेषः प्रकीर्तितः
दिनत्रयं प्रकुर्वीत पूजायोगविधानतः २६

ये. त्रिरात्रेभूमिशापीस्याद्वलचर्यरतःशुचिः त्रि
 चि. दिनाजायतेस्वमेसाथकस्यशुचिस्मिते २७
 ॥ सिद्धेसाथ्यमरिचैवसुसिद्धमथवाफ्रवे २८
 वशंपवदतिस्वमेतज्जयैवविनिर्दिशेत् २९
 यदानजायतेस्वमेतदासाथ्यंविनिर्दिशेत्

नोचेयथाश्रुतं स्वप्ने तत्रैव विनिर्दिशेत् २५
श्रुत्वा देवमुवात्स्वप्ने फलसिद्धिं विधानतः
यदा निरीक्ष्यतः स्वप्ने तदान्यं यंत्रमुत्तमं ३० वि
लिख्यं चैव यत्कुर्यात्सिद्धिरेव प्रकीर्तिता अ
तएव मयोक्ता नियंत्राणि सबहूनि च ३१

सं.

चि.

१२

१२

नेनयंत्रेणसंसिद्धिर्येषांयेषांप्रजायते तेनतेन
नान्यथाह्यनिषिद्धंतपरित्यजेत् ३२ विधिरेषप्रसि
द्धान्यत्रालोभूतलेकलौ मंत्रकोष्ठेत्तपश्यंतिसि
द्धसाध्यादिशादिकाः नतेषांप्रजायतेसिद्धिःकलि
राषःकराचन नचैकसाधकोलोकोनैवप्रकृति
कोजनाः नचैकराशिनक्षत्रंनचैककुलदेवता यं

त्रं बीजं तथा मंत्रं च तृतीया भवति प्रिये सिद्धि साध्या व
रा चेति स सिद्धस्तथा परः सिद्धिः सिध्यति द
न साधुः सिध्यति वा न वा ३६ अरिं निहन्ति तू ३७ गुरु
सिद्धिस्तत्तत्कारणं दः तस्माद्देववशाद्वा शिं काल
ग्रहग्रहोदये ३७ साधकस्य मनोभावं सम्पदं ज्ञा
त्वा समाचरेत् एतद्ग्रहस्य परमं उदीरितं मंत्रस्य

यं
चिं.
१३

13

यंत्रस्य च सिद्धिदायकं पतद्विदित्वा विलसिद्धिभा
जनो भवेति सर्वेषु विसाथकः सदा ३५ चिंतामणौ
कल्पवरे सगोप्यं श्रीचंद्रचूडस्य वियोगतो हि यंत्रा
दिसिद्धागमपीठिकायां च कारदामोदरविप्रव
र्यः ३५ इति श्रीचिंतामणौ महाकल्पप्रत्यक्षसि
द्धिप्रदेहितीयपीठिका २॥ ओं एको देवः स जय

तिशिवः सर्वदुःखान्तकारी प्रादुर्बुध्नयन
कमलेनार्चितो विस्मयेयः यः शृंगारी गिरिपू
तनया दत्त देहार्थमानो लोकानां यौवनविधि
कृते कालकूटदधार १ राक्षसवशपकराणिड
ष्टपुरुषस्त्रीणां जनानां तथा तावद्दत्तमहाग

ये
वि.
१४

१५

मांश्च बद्धथायं त्राणि बीजानि च अस्मिन्कल्पवरे
क्रमेण विविधं गंगा यरस्यात्मजो नित्यं सति म
नि प्रवक्ष्यामि तं गंगामोदरः सोऽप्रतं शिव उवाच
राज वश्यं मया यंत्रं कृणु देवि सुशोभनं कांस्थ
भाजनमानीय शुद्धमस्मादिभिर्हृतं जाने कांस्थ
न विलिखेदोचना चंदनेन च साधनामलिखे

यं
चिं.
१५

त्वात्पच्यंघोउषाकर्णिकं अकारादिस्वरालेख्याः
स्वराः प्रत्येकशः क्रमात् तत्तत्तद्देष्टव्येत्सम्यक्
रेखाभिस्तिसृभिस्तथा मलिकाजातिजस्रमैः
सितांभोजैः प्रसजयेत् अन्यैश्च श्वेतजस्रमैः स
गंधैः श्वेतकर्पटैः संसृज्ययंत्रराजं तं महामोह
नसंसृजितं एवं समदिनं कृत्वा त्रिलोहं देष्टव्यं

नः योधारयेत्तं शिरसि बाहू मूले गले थवा योषि
हा पुरुषो वापि कृतनिश्चय संसृतः जायते किं क
राः सर्वे वश्यगास्तु सदैव हि इति वशीकरणाधि
कारी महा मोहन संतकं नाम प्रथमं यंत्रं शिव उ
वाच ॐ अथातः संप्रवक्ष्यामि यंत्रं वै बीजं संसृत
राज वश्य करं श्रेष्ठं जन वश्य करं तथा एकपंक्तौ

यं
चि.
१८

समालेखं ह्रींकाराणां च तृष्टयं ह्रींकारप्रदिते प
श्चात्साधनामलिखेदथः पुनश्च चतुरो बीजा ह्रीं
कारायाश्च यस्तथा रेखाद्वयं च त्रयोऽङ्गं भूर्जपत्रे लि
खेत्तयः रोचना कुंकुमेनैव श्रीं लिखेत्ततश्चैव च स
नामा रक्तसंमिश्रं लिखेत्तत्र सशोभनं एतयं त्रैत
दा कुर्यादयदा कुहो नरापि पः वाञ्छते निगडैर्बभूवु

सर्वस्ववापिनाशितं तदा
 तयंत्राजंतसंप्रज्याविधि
 वत्स्वयं नानाप्रभैः सनैवे
 धैर्मसैश्चविविधैः प्रभैः य
 थाशक्त्या तसंप्रज्याः क्रमा
 र्थो ब्रह्मणस्तथा योगिन्यश्च सुवासिन्यो नमस्कृत

ॐ ॐ ॐ ॐ

ॐ साथ ॐ

ॐ ॐ ॐ ॐ

यं.
चिं.
१७

तस्य निश्चितः तयं त्रं सुष्ठि नावच्छागच्छे है राजमंदिरे
तत्कोपं शमयत्पाशुवशीकरणमुत्तमं प्रसादस्तत्
एादेविजायते नात्र संशयः इति राजकोपशम
नेहितीयं यं त्रं शिव उवाच ॐ श्रुतः परं प्रवक्ष्यामि
स्वाम्यवशपकरं परं यदेच्छात्स्वामिनं कर्तुं यावज्जी
वेहिमानवः तिर्यं देवा हयं ऊर्याहीर्चदक्षिणचो

नरं श्रुतेन कणिके कार्ये दक्षिणे चोत्तरे बुधः प्र
एवं च तथा श्रीचसाधना मतथैव च तदंते श्रीप्र
एवं च लिखेन्मथे च सायकः उपर्यपि दलां स्त्रीश्च
अथोभागे त्रयं तथा दक्षिणे नरपूर्वे च दलेषु विलि
खेत्क्रमात् तत्कारांतु विसर्गं तं कोणे श्रीकारबी
जकं एवं विलिख्य तद्यंतं रोचना भूर्जपत्रके शरा

ये
चिं.
ए

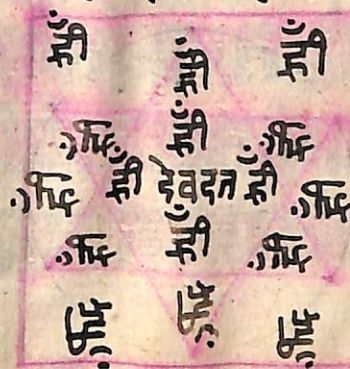
18

वसं प्रदं कृत्वा निक्षिपेदग्नि
नाततः उद्धृत्य स्वांगशीतं
तयं त्रभसमवेन्नरः याव
जीवं भवेन्नस्य सवशपोना
त्रसं प्रायः यंत्रराजं तृतीयं तस्वामिवश्यकरं प
रं इति स्वामिवशीकरं तृतीयं यंत्रं शिव उवाच

ॐ नः ॐ
ॐ ॐ श्री देवदत्त ॐ ॐ
ॐ ॐ ॐ

ॐ यदा कस्यापि केनापि कार्यं निर्नाशितं भवेत् त
 तामहाभियोगेन दिव्यकोपं प्रकाशयेत् तन्मोह
 नार्थापितया दिव्यं कार्यं हि भक्षणात् रोचना ऊं ऊं
 मे नैव घट्टकोण भूर्जपत्रके
 कोणे कोणे तस्मै कारं मथ्यदे
 शो लिखेन्नरः कोणांते पि च

य.
चि.
१५

ह्रींकारः विलिखितेषु देवहि साधनामलिविनाये
ह्रींकारेण च संप्रष्टं उपर्यथ स्याच्चांते ह्रींकारंश्च
तरोलिवित् शरावसंप्रष्टेति सा मजयेद्भक्तिभावतः
द्वितीये हितया कृष्णं यंत्रं राजं सप्तमि तं दिव्यका
ले शिखायां तव द्वायं त्रैप्रयत्नतः मौनस्यो विलिखे
यंत्रं वेगवेगेन मानवः दिनस्य नभयं किंचिद्यंत्रं

जप्रसादतः दिव्यस्तंभो भवेन्नूनं सलोके साधुनामि
यात् इति दिव्यस्तंभेनामचतुर्थं यंत्रं ध शिव उवा
च ॐ यदा काम्योपरि कुहो राजा पीड्यति मारितं त
दा तन्मोहतार्थाय दुष्कृतिग्रहणाय च रोचना कुंक
मेनैव लिखेयं त्रैलोक्यं भूर्जके ह्रीं सः ह्रीं सः साधनामा
प्यंते ह्रीं सस्तथैव च पश्चादुद्देश्येत्सम्यक् तत्को

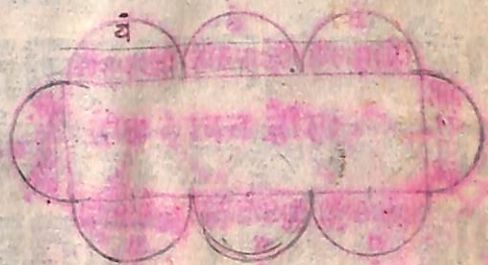

य.
चिं.
२

लोत्ररेखया उपर्यथोदलत्रीणि कोणादधोलिखित
रः ह्रींकारं च सकारं च सकारं ह्रींकारमेव च एवं द
लेषु संलियेष्टय ग्वीजचतुष्टयं शाखसंघटेहिमा
संमृज्यविधिवत्ततः दुष्टानां च मुखस्तंभाः सवर्णो
भवति क्षणान् राजकोपहरंतामदुष्टमोहनकं प
रं पंचसमादिनं कार्यं यावत्कार्यं तसिद्ध्यति इति रा

जमोहनकेनामपंचमंयंत्रे शिवउवाच ओंयदा
कुदाप्रभुभूतचातंकर्त
हिवोच्छति तदात्माजी
वरत्तार्थयंत्रमसुरं
लिखेत् आनीयभूर्जप
त्रादिलिखेद्यंत्रद्वयोप

य.
चि.
२१

रि मध्येनामलिखितचतुष्कोणान्तरेखया एवं
समचतुष्कोणलिखेलोहशलाकया तस्योपरित
दात्रीणिविलिखेत्तत्रदर्श इष्टानादिलिखेली
लालिलीलुत्तदक्षिणे लेलैलौलेष्टादलेतलंलः
स्यादथचोत्तरे एवंतद्वादशदलेनसेत्प्रत्येकबीज
कं त्रिशूलचतुष्कोणसर्विडं विलिखेत्क्रमात् प

वयं त्रैलोक्यं संप्रदंकारयेद्बुधः तिथायभूमौ
 तद्यं त्रैलोक्यं कस्योत्तरं मुखः तस्योपरि तिथे नूनं स
 मानीय महाशिलां पश्चात्तं सन्मुखं गच्छेत्कोपस्तस्या
 पिशाम्यति मृत्युं जयेत् महायंत्रं
 प्राणरक्षाकरं परं यदा तस्योप
 रिक्नुहः कालोपि च डरासदः

यं
चिं.
२२

२२

तदापियंत्रराजोयंरत्नत्वेवनसंशयः इतिस्त्वंजय
नामघहंयंत्रं ६ शिवउवाच ओंविवाहेविजयायी
चयंत्रंऊर्यात्मनोहरं मथेनामलिवित्वातवर्तलंवे
ष्टयेततः ह्रीचप्रतिदलेत्यस्यरोचनाऊंऊमेनच भू
र्जपत्रेसमालिख्युग्यमथेसिपेततः चतुर्दलंततः
ऊर्याहीजपुक्तंमनोहरं ततोराखेदिवादायीविजयी

देवदत्त

नात्र संशयः विवादे विजयं नाम ये
त्र देवेश पूजितं न देयं यस्य कस्या
पियदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः इति वि
वादे विजयं नाम सप्तमं ये त्रं शिव उवाच ओं यदापि
देवसूत्रेण द्रष्टुं नष्टः प्रजायते यतिको याचते द्रव्यं
निर्यते नायमर्णकं तस्य दातुं न शक्नोति द्रव्याभा

यं.
चिं.
२३

23

वाक्कथंचत तदातमोहनार्थाययंत्रमायामयंमह
त रोचनाकंक्रमेनैवभूर्जपत्रेलिवेत्रः षट्कोण
स्यतमप्येतसाधनामप्रतिष्ठितं कोणांतरेवहि
लैख्यंक्लीकाराणंचतष्टयं क्लीकारमेकंविलि
खित्कोणोपरिसंस्थितं ततस्तंवेष्टयेत्सम्यग्
तलंएववत्ततः पंचविंशतिङ्गीकाराश्चक्रवत्परि

वेष्टयेत् पुनस्तं वेष्टयेत्सम्पत्तं लं त्रय सर्ववत्त
नः पतत्समदिनं यंत्रं पूजयेद्विधिवत्ततः मार्कण्डे

यपुराणोक्तं देवीमाहात्म्य
मुत्तमं जपेत्समदिनं याव
ततो होमं त्रकारयेत् प्रति
श्लोकं तत्र हयात्पायसंम

ये-
चिं-
२४

२५
धुसर्पिषा त्रिलोहं वेष्टितं कृत्वा बाहुमूले गलेथवा
नेनैव हतमात्रेण यतिको नैव जायते नयाचते तत
द्वयं वाणिजार्थं ददातुवा इति यतिकवशीकरणं
नामाष्टमं यंत्रं ५ ओं यदा राजकुले दुष्टा भवन्ति प
रिचारकां यैः सूर्यं कुरुते नित्यं कार्यं घातं प्रकु
र्वति । तदा कुर्यात्सहायं चंद्रदुष्टमोहनसंज्ञिकं म

ध्येनामलिविन्नातवर्तलं वैष्टयेत्ततः ततस्पाष्टद
 लं कृत्वा बीजानि विलिखेत्ततः सकारः सविसर्गो
 ततः तस्य कोणेषु सर्वतः प्रण
 वं सखदिग्लेखे चतुर्दिक्षु
 मेणत ततस्तद्वैष्टयेत्तस्य
 कञ्चतुर्कोणादिरेखया खर

यं.
चिं.
२५

२५

रक्तेन संलित्व भूर्जपत्रे मनोहरं पत्रं च त्रसं प्रज्य
सिपेडग्यस्य मयतः दुष्टाः सर्वे विनश्यन्ति राजमानं
भवेत्ततः एकविंशदिनं याव
तावत्तत्रैव यंत्रकं इति दुष्टमो
हनं नाम यंत्रं ५ शिखरावाच
ओं श्यातः संप्रवक्ष्यामि विवा

ॐ मोह ॐ
ह्रीं मां ह्रीं
ॐ देवदत्त ॐ
ॐ ॐ ॐ

देजयवर्द्धने व्यवहारेभयहरं रदं यंत्रं प्रशस्यते
पूर्वपंकौ समालेख्यं ह्रींकारं यंत्रं यैव च तस्याथः
साधनामाय च त्रकोणेन वेष्टयेत् कोणे कोणे
दले कृत्वा मध्यदेशे तथैव च एवं चाष्टदलेन्यस्य
बीजं निहाद शौवाहि शरावसे पुटे स्थाप्य यंत्रं रा
जं जया वहं अभयं गंध पुष्पा ये दीपैश्चाष्टभिरे

यं.
चिं.
२६

२६

वच लोकपालैश्च संसृज्य भोजयित्वा ऊमा रिकाः
बलिदीपैश्च सृज्येत सृष्टिदत्तकमेणव तावत्सृज्ये
प्रयत्नेन यावत् कार्यं तसि स्याति व्यवहारे जयं नाम
विवादे विजयं तथा राज्ञोऽङ्गले विवादे च जयस्त
त्र न संशयः मानोऽत्र ति भवेत्तस्य यंत्रराज प्रसाद
तः विवादे विजयं नाम दशमं यंत्रं १० शिव उवाच

मैयदीछेदशगंकर्ते यावजीवंवरानने तदायंत्रेषु
ऊर्ध्वीतगणपत्यंसमिद्धिदं भूर्जपत्रं समानीय विसृ
तेच्छिद्रवर्जितं अनामारक्तसंमिश्रं हिरदस्य मंदं त
था यावत्कस्य रसेनैव रोचनाय तथैव च एतच्च त
स्य यं योज्यं जाति काष्ठेन वै लिखेत् ह्रींकारः सप्त संले
ख्याः सर्वपंक्तौ वरानने अथः पंक्तौ समलेख्यः ओं ह्रीं

ये- लींलींनथैवच साधनामतथागंचतथापंक्तौरुती
 चि- यके क्रौंहीक्रोमितिबीजानिहींलींहीचतथैवच
 २० पंचपंक्तिंचतथैचहीकाराणांचतष्टयं एवंसंलिख्य
 २० वि वीजानिद्वाविंशतिसमानकं पश्चात्तुवेष्टयेत्सम्य
 कचतुष्कोणंतरेखया गकारादशसंलेख्यासर्वप
 श्चिमचोत्तरं प्राञ्चवास्तेचसंलेख्यागकारास्त्रिंशसं

लकाः सत्तेत्राजसमानीयमृत्तिको हसवर्णको
तयागणपतिं कृत्वा यंत्रं तस्योदरं क्षिपेत् संपूज्यं
यपुष्पाद्यैरिमं यंत्रं तदा करोत् देवदेवगणा यक्ष
सुरासुरनमस्कृतं देवदत्तं समावश्यं यावज्जीवक
रुप्रभो इमं यंत्रं समुच्चार्य हस्तमात्रं निखन्य च क्षि
प्वात्तत्र गणा यक्षैः पूरयित्वा च मृत्तिको यावज्जीवं

यं.
चिं.
३५

28

भवेद्वशो गणराजप्रसादतः इति गणपतियावजी
ववशपकरमेकादशं यंत्रं ॥ शिव उवाच ॐ श्रुत्वा
तः संप्रवक्ष्यामि जनवशपकरं परं मध्येनामलिखि
त्वा त्र्यंकारं विलिखेदयः त्रिवारं तंतं संवेष्ट्य भूर्जं
पत्रे स्रविस्तृते चतुर्दले खिले तपश्चात्सुर्वादिदिक् च
तस्य ॐ नमो ॐ नमो लेख्यं पश्चिमे पूर्वके दले ॐ

यं.
चि
२५

29

भूतः यंत्रस्य पारये छेष्टं बाहुमूले गले पृष्ठा सर्वेषां
चैव यंत्राणां विधिरेषः प्रकीर्तितः स भर्गो दंदनीय
स सजनानां च वल्लभः यंत्रस्य पारणा देवि स भवेत्त्रा
त्र संशयः कर्षुरैः ऊं ऊं मैले एव रोचना ऊं रुकेसरे इति
गाण पत्यं याव जीवं च शक्यं करं हादशं १२ शिव उवाच
ओं जगद्वर्षं महायंत्रं पृष्ठा देवि सुभा सुभं कर्षुरं मृगा

नाभिश्च चंदने रोचना तथा जाति कोष्ठेन संलेख्य
 भूर्जपत्रे प्रयत्नतः प्रणवं च वकारं च जैङ्गी इतथैव ३
 च पूर्वपंक्तौ समा लेख्यं प्रणवाद्यं वीजपंचकं दै३
 द्वी प्रणवं वकारं च तथैव च पंक्तौ द्वितीये संलेख्यं यत्ततो वीजपंचकं
 वकारं तदनंतरं दुकारं च तत्ततो एवै वीजपं ४
 चकं तस्याधो विलिखेन्नूनं वकारं च तत्तत्तत्

जगन्नाम वकारं तदनंतरं तीकारं तत्तत्तत् ५

ये.
चिं.
३.

एवं बीजानि संलेख्या चतुष्कोणे तस्यापयेत् द्विरेख
यामहाकायं जगद्वृषकरं परं त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा
धारयेद्वाङ्मथ नः जगद्वृषं भवेत्तस्य यंत्रं तावत्
तिष्ठति संसृज्य यंत्रमेवा दौ नित्यं
देवार्चनादिषु इति जगद्वृषक
रं यंत्रं त्रयोदशं १३ शिव उवाच

ॐ नमो
देवतैः
ॐ नमो

ॐ नमो

ॐ नमो
देवतैः
ॐ नमो

ॐ यदा स्वभूतः कुहः सन्मम सर्वप्रकाशति नश
कते निराकर्तेशकालबलेन च तदा तन्मोहना
र्थीयस्वस्वार्थस्य च सिद्धये यंत्रं पिशाचकं नाम क
र्तव्यं च विचक्षणैः मध्ये नाम लिखित्वा त्वत्तलं वेष्ट
येत्ततः चतुर्दलं प्रयत्नेन बीजशुक्लं मनोहरं ह्रीं का
राश्चतुरो लेख्या दलमध्ये चतुर्दले लेखित्वा भूर्जप

यं.
चिं.
३१

त्रेणारोचनांचलिवेत्रः ततस्तदधि मध्येन हि पेयं
त्रवरं शुभं सवर्षे जायते तृते यंत्रराज प्रसादतः
इति श्री पिशाचकं नाम चतुर्दशं यंत्रं १५ शिव उवा
च ओं कुरु प्रकृतिकः स्वामी सदा संसेव्यते जनैः सेव
मानोपि हि सदा कुर्वे सैव दुःखसदः खलैः परिहृतो
नित्यं दुःखचारो महीपतिः उत्तमो वायमो वापि स्त्रे

छोवाप्रभुतोगतः यंत्रकालानलं कुर्यात्तस्य तद्व
प्रसिद्धये साधनामाक्षरं लेख्यं ह्रींकारेण गर्भम
यतः यावंतस्याक्षरं नाम्नीतावंतपवन्तया ३
कारमंते संलेख्यं रोचनाभूर्जपत्रके त्रिरावर्तं च त
क्षोणं दीर्घं एणफलवत्तले राजिकां प्रतिमां कुर्या
त्तस्यादस्य च पांसुना हस्तयोः सिपे यंत्रकालानले

यं.
चिं.
३२

महत् संसृज्यप्रतिमांतां वही पार्श्वे निखन्यत्
सृजयेतां प्रयत्नेन च तर्देषां महानिशि पतकरणा
मात्रेण सवशो जायते भवे प्रजा रक्तेन संमिश्रं
कृत्वा तेषैव च बलिदानं प्रदातव्यं दिक्पाला श्री
यते तदा ॐ महाकालाय स्वाहेति नमः राजद्रुयादष्टो
त्तरं शांते तदेव भक्तसंज्ञं चरत्तु प्रथमं सक्तिं च तं

यंत्रं कालानलं नाम त्रिदशैरपि पूजितं इति कुर
 वशीकरणं नाम पंचदशं यंत्रं शिव उवाच ॐ वा
 णिज्यार्थं च वाणिज्यलाभार्थं वांछितं यपि तेषाम
 ध्येयदाकोपि प्रदुष्टो जायते जनः
 मार्गदेशो प्रभुर्वापितदायं च प्रक
 ल्ययेत् स्त्रीकारस्तन्मथेत्तसाथ

हंसी हंसी हंसी हंसी ई

यं.
चिं.
३३

नामादिरंलितेत् उपरिष्ठाचतर्दित्वाहांतंप्रण
वादिकं मथेश्चाकर्षयलेख्यंचतर्दित्वाक्रमेणात्
नत्पश्चाद्देष्टव्येयंचतश्चोणंदिरेखया कोणेको
णेविष्णुलेनचतर्दित्वाप्रकल्पयेत् एवंयंचवरंक्व
त्वाष्टजयित्वाप्रयत्नतः सरक्तेनतसंमिश्रोचना
भूर्जपत्रके विलिख्यदंडवत्कृत्वासरहसिदिपेत्

३३

ओमाकर्षयस्वाहा ३ सं मन्त्रं जपेत्तथा

तः तत्तत्तन्ना जायते वशेषे मानवो नात्र संशयः इति
दुष्टवशीकरणमुच्छिष्टपिशाचकेनामघोदशं यंत्रं
शिव उवाच ॐ यदा महाबलः शत्रुर्दाहं कर्तुं हि वा
छति तदा तस्यानुकूलार्थं यंत्रं ऊचीत सर्वदा इका
रश्चकारश्च विसर्गात्तश्च तर्दि
शं एकैकं विलिखित्वा तवर्त

ओमाकर्षयस्वाहा
ॐ
देवता
ओमाकर्षयस्वाहा

समोहनं परं स्वशक्त्यादक्षिणं दिग्गत्वा कालरात्रिं प्रीय
तामिति इति शत्रुसानुक्कलं करं नाम समदशं यंत्रं
शिव उवाच ॐ सहदेवं ध्रुवर्गो वा शत्रुर्वीरुद्धा ते यदि
न दानं तर्कोपशं तर्पणं कुर्याद्यंत्रं विचक्षणः मध्येना
मलिखित्वा तवर्तुलं वेष्टयेत्ततः उपर्यथोत्तरे च दक्षिणे च
विशेषतः इंकारं तलिखेन्मध्ये बिंदुमध्ये उ

यं.
चिं.
३५

पर्ययः दक्षिणे चोत्तरे चैव सायना महि पूर्ववत् अं
तैजकारसंयुक्तं सूर्यं पञ्चोपसाद्य पतयं त्रैलोक्ये
व्यंतालपत्रे सविस्तरे कंटकेनायसेनैव विलिखितो
मवासरे ऊलालमृत्तिकामथेयं त्रैलोक्यं त्रैलोक्यं
सजाकृत्वा प्रयत्नेन यस्मात्कोपं प्रशाम्यति जामदग्निं
महायंत्रसमः कोपसुरं परं अक्रोधनः सत्यवादी जा

मदग्रिष्टद्वतः रामस्यजनकः साक्षात्सत्त्वमूर्ते
नमोस्तुते एवंमंत्रसमुच्चार्यसजातेमंत्रमेवहि
एवंसप्तदिनेकार्यंकोपोपहरणंपरं सप्तमेद्दिभो
जनीयेब्राह्मणोवेदपारगः नोचेदन्नंप्रदातव्यंम
ससहिरस्यैकंक्रोयस्तुहृदयेयातिप्रसन्नोजाय ६
तेक्षणात् इतिक्रोयोपशमनेनामजामदग्रमष्ट

यं
चिं.
३६

36

दशंयंत्रं १५ शिवउवाच ओंशतः परं देवितवववी
मिदौर्भाग्यहं त्रीणि च कामिनीनां यंत्राणि सौभाग्य
विवर्धनानि संमोहनानि प्रिय कामिनीनां एकपे
क्तौ त्वसंलेख्ये ह्रींकारवितये शुभे ॥ तस्या
यस्तदिदं लेख्यं नाम वैरमणस्य च ततः
पंक्तौ तृतीयस्यां ह्रींकारवितये पुनः ॥

तस्याथस्तददं लेख्यं नामैव दत्तं स्यात् ततस्तद्वे
 षयेत्सम्पत्तकोणं तरेखया
 ततश्चाष्टदले ऊर्याही जन्त्या सं
 प्रकल्पयेत् त्रैत्रयं दलमध्ये त
 चतुर्दिक्षु प्रकल्पयेत् कोणे
 कोणे दले न्यस्य हीकारं च विचक्षणः रोचना ऊं ऊं

37

A circular, textured yellow object, possibly a piece of paper or a small container, with a pinkish-purple border. The yellow surface has some darker, brownish spots and a rough, mottled texture. The border is a soft, blended pink and purple color.

तदंतेतवतः स्ये स्त्रियः सौभाग्यसंयुक्ताभोजयेत्सम
संख्यया शंकरस्य प्रिये देविललिते प्रियतामिति वृ
पंदेहियशो देहि सौभाग्यं देहि वाञ्छितं एतन्मंत्रं समु
च्चार्य ततः स्य विसर्जयन् तद्यंत्रं रक्तसूत्रेण वेष्टये
कंठधारयेत् स भगा रूपसंपन्नाया निप्रियतरा भवेत्
ललिताक्षं महायंत्रं स्त्रीणां सौभाग्यकारकं इति स्त्री

यं.
चिं.
३८

38

ॐ सौभाग्यकारकललिताख्यं कोनविंशं यंत्रं
शिव उवाच ॐ हृण देवि प्रवक्ष्यामि यंत्रं भर्तृप्रसाद
तः संलिख्य प्रियनामान् सकारप्रदितं तु वै अथो
परितया लेख्यं सकारद्वितयं शुभं तत्तत्तद्देष्टव्यं तस्य
मय कर्तव्यं हर्षलरेखया तस्योपरि दलान्यष्टौ ह्रीं का
रसहितानि लिखेत् रोचनं कुंकुमेनैव भूर्जपत्रे लिखे

नरः विदिनं पूजयेन्नित्यं रात्रौ रात्रौ तत्पूर्ववत्
 तत्तस्मात्वाचनार्थं हि भोजयेत्सुभगात्रये अनंग
 बलभेदेवित्वमेसं प्रियतामिति एवं प्रियं महाव
 शं कर्तुं तस्मै बलभे एतत्तंत्रं समुच्चार्य पूजयि
 त्वाचतास्त्रियः तद्यंत्रं यातु संयुक्तं कृत्वा कंठे तथा
 रयेत् पतिर्दासो भवेत्तस्य यंत्रराजप्रसादतः सौ

ये.
चि.
३५

भाग्यमतलंतस्यायंत्रराजप्रसादतः सपत्नीनगाणा यति
सर्वसौभाग्यदर्पितां एकासवासिनीभोज्याच
तर्दशंसितेतरे पक्षेपक्षेति प्रीत्यै सज्यं यंत्रं तनित्य
शः यासां तासां नदातव्यं यंत्रं सौभाग्यवर्धनं इति
सौभाग्यादिकारेव शाकरं विंशं यंत्रं २० शिव
उवाच ओं योषिद्वयं प्रवक्ष्यामि यंत्रं चै ।

39

वसुशोभनं रोचनाकुंजमेनैव श्रीखंडमगनाभिना
 भूर्जपत्रेसमालेखंजानिकाष्टे
 नयंत्रकं पैङ्गीक्लीचततोनामपै
 ङ्गीक्लीचततःपरं एवंसंपुटकं
 कृत्वाचतुष्कोणंवेष्टयेत् उप
 र्यथोलिखेत्यं च बीजात्येव प्रयत्नतः पैङ्गीक्लीचत

ये.
वि.
ध.

40

याहीचपेंहींलीचतथैवच कोणेपिविदिशोबीजान्
पेंहींलीचतथैवच दलाकृति
सकतयोबीजानामुपरिक्र
मात् एवंचतर्दलंकृत्वाबीज
मुक्तमनोहरं राजिकोप्रति
मोऊर्यामदनसतुकाष्टके तस्यामध्येविनिक्षि

ॐ श्रीगणेशाय नमः
ॐ श्रीगणेशाय नमः
ॐ श्रीगणेशाय नमः
ॐ श्रीगणेशाय नमः
ॐ श्रीगणेशाय नमः
ॐ श्रीगणेशाय नमः
ॐ श्रीगणेशाय नमः
ॐ श्रीगणेशाय नमः

ॐ यंत्रं संपूजयेत्ततः रात्रौ रात्रौ प्रकुर्वीत दिनांते
प्रत्यहं शुभं यंत्रं श्रीकामराजाख्यो विद्वत्प्रकरं
परं संपूज्य विधिवच्च त्रिराजिका प्रतिमां नरैः का
मोत्तमैः पञ्चशरैः कदर्यो मेनकेतनः श्रीविस्मय
नयो देवः प्रसन्नो भवत्प्रभो इति प्रजामंत्रं एवं नि
त्यं प्रकर्तव्यं यावत्सावश्यतामियात् इति स्त्रीवश्य

यं
चिं
ध

५१

करं कामराजाख्यं यंत्रवरमेकविंशं ॥ शिव उवाच
ओंष्टुण देवि प्रवक्ष्यामि मानिनी नानमर्दनं यंत्रं प्राड
लंभं लोकेख्यातं मानमंदरं उरगस्य त्वरक्तेन रोच
नाभूर्जपत्रके प्रणवं च तथा ह्रीं च साथ नामाक्षरं
यक नामाक्षराणि सर्वाणि ह्रींकारपुटितानि च ॐ
ताद्यं प्रणवं लेख्यं मेकपंक्तौ विचक्षणः ततस्त्वेष्ट

येत्सम्यक्चतुष्कोणं तरेखया उपर्ययंच संलेख्यं पू
र्ववहीजसंपुटे कोणेदलाकृतिंकृत्वा मर्दलाकृति
मथ्यतः एवंयंत्रं संलेख्यं मदना प्रतिमं शुभं मद
नस्य त्रिकाष्टेन कृत्वा ह्यदिविनिक्षिपेत् सरंभं हृदयं
ऊर्ध्वा यथायंत्रं ततिष्ठति संवेष्ट्य प्रक्षिपेन्नूनं यंत्रं
सोपरि स्फुटं रक्तचंदनमाल्यैश्च पूजयेत्स त्वहंवत

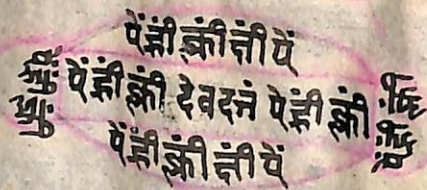

यं.
चिं.
ध२

त एकविंशदिनेषावत्सातसवश्रपतानिजात इति
स्त्रीवश्रपमदनार्दननामविंशयंत्रे शिवउवाच ॐ
तः परं प्रवक्ष्यामिराजस्त्रीवश्रकारकं यथातद्वृ

ष्टिपातेन
कामबाण
हतेवच

५२

वहंति सहसा दृष्टं मानिन्यो मदविह्वलः रोचना
ऊं ऊमे नैव भूर्जपत्रे लिखेत्तरः कर्षरेण समायुक्तं
जातिकाष्ठे विधानतः षट्कोणात् तस्य मध्ये त्रयाथ
नाम प्रतिष्ठितं कौंकारं सर्वतो लेख्यं कोणोपरि तस्य
वर्तः पूर्वकोणात् तत्र लेख्यं कौंकारं द्वितीयं लिखेत् को
णमथो लिखेच्चैकं कौंकारं पूर्वसंस्थितं तत्सर्वं वेष्ट

यं.
चिं.
ध३

५३

येत्सम्पत्तिलं रेखया सुभं दक्षिणो विदलं ऊर्यादे
शानेपिदलं तथा ह्रींकारं दलमथेत्तु क्रमेण प्र
विलेखयेत् एवं संसृज्यते यंत्रं सृजयेद्भक्तिभावनः
गंधैः पुष्पैः स्रनैवेद्यैः सुलो वरधरः स्वयं चिंतयेत्ता
सिंयं रात्रौ यंत्रं पुरतः स्थितः एवं सप्तदिनं ऊर्या
नंदं ते ब्राह्मणस्यः संसृज्य विविधैर्भोज्यैः कामा

एषः प्रियतामिति शक्त्या च
 दक्षिणां दद्याद्भोजयेत्साय
 कः स्रियः त्रिलोहं वेष्टितं
 कृत्वा बाहुमूलं पारयेत्
 तं दृष्ट्वा राजरमणीकं दर्पज्वरपीडिता स्वयं प्रार्थय
 ते नित्यं काकयैत रयोषिता इति राजा गनावशकं

ओं ह्रीं देवी व ह्रीं
 देवी व ह्रीं
 देवी व ह्रीं

ओं ह्रीं देवी व ह्रीं देवी व ह्रीं
 ओं ह्रीं देवी व ह्रीं देवी व ह्रीं
 ओं ह्रीं देवी व ह्रीं देवी व ह्रीं

ओं ह्रीं देवी व ह्रीं
 देवी व ह्रीं
 देवी व ह्रीं

ये.
चिं.
धध

नामाख्यं नाम त्रयोविंशोपेन्द्रं ॥ शिव उवाच ॐ श्रुतः
परं प्रवक्ष्यामि बीजमेकं महाफलं तं च यो धारयेत्ति
त्यं स्त्रीणां प्रियतरो भवेत् सौभाग्यजननं नित्यं नृणां
स्त्रीणां विशेषतः पुनर्दीक्षाक्षरं गोप्यं न देयं यस्य
कस्यचित् सकारं च हकारं च वकारं च तथैव
च लकारं च दकारं च वकारं तं प्रतिष्ठितं

एवंक्रमेण संयोज्य मन्त्रराणां च षष्ठकं हकारस्व
रसंयुक्तं बिंदुना परिशोभितं रोचनानीरयुक्तेन भू
र्जपत्रैर्लिखितैः त्रिदिनं पूजयित्वा तद्देवमाचवेष्ट
येन्नतः पुरुषो ब्राह्ममूलेन नारी चैव गले पुनः या
रयेद्दीजराजं तं स्फुटदौर्भाग्यनाशनं महासौभाग्य
जननं श्रीशिवेन पुरोदितं इति सौभाग्यजननं ना

यं
चिं
धध

५५

मचतःविंशोयंत्रं २५ शिवउवाच ॐ अथातः संप्र
वक्ष्यामियंत्रं सौभाग्यवर्धनं अस्यैवधारणाद्देवि
वंधागर्भवती भवेत् सतवत्सा च यानारी साप्येनं
यंत्रमुत्तमं धारणाज्जायते देवी जीवन्मुत्रः न संश
यः रोचना ऊं ऊं मे नैव भूर्जपत्रे लिखेन्नरः प्रणवं त
लिखेत्सर्वे ह्रींकारं तदनंतरं ततो रमणनामाप्यह्रीं

कारांतेप्रतिष्ठितं उपर्यथोपिविलिखेत्क्रोंकारमे
 कमेककं तत्तत्तद्देष्टव्येत्
 वेवर्त्तलं रेखाया पुनः तस्यो
 परिदलान्यष्टौ बीजाक्षरयु
 तानि च हंकारं च चतुर्दिक्षु
 दलमध्ये तद्विन्यसेत् ओंकारं च तथा ह्रीं च जंकारं

यं.
चिं.
धद

५६

चतथैवव ह्रींकारश्चपुनर्लेख्यमेवंबीजं चतुष्टयं
कोणोकोणोदलंलेख्यमथदेशेत्तमाथकं एवंयंत्रं
संलेख्यपूजयेच्चदिनत्रयं पूजयेन्मिषुनंचैकंलोके
शोषियभामिनि पंचाहंतेतनावेष्टसर्वार्णनविशो
षतः वर्तलंमणिवत्कृत्वाहारमथेतथारयेत् था
रणाजायतेदेविसौभाग्यमत्रलंमहत् जीववत्सा

भवेन्नूनं ध्यात्वेव प्रशोभति कमलाख्यं महायंत्रं
सृष्टं ब्रह्मणा पुरा न देयं यस्य कस्यापि साधकेन
वरानने इति सौभाग्यजनकं कमलाख्यं नाम पंच
विंशो यंत्रं १५ स्वमेन संप्राप्य सदा शिवाच्च दामोदर
स्तु स्वयं सञ्च कल्पं तस्मिन् महाकल्पवरे प्रशस्ते गतः
समाप्तिः प्रथमेधिकारः १ सद्यंत्रं विंता मणि सर्वसि

ये.
चिं.
४७

हिदेशीचंद्रचंद्रस्यसखाहिनिर्गते तस्मिंस्तृतीयोकि
लपीठिकामिसोचकारदामोदरपीठिनःसुधीः २
वर्षाभिधानेप्रथमाधिकारंशृणोतिभक्तःपरतो
मनुष्यः तस्यापिदेवोभगवान्महेशोददानिलक्ष्मी
विबुधासुबुद्धिं ३ इतिशीयंत्रचिंतामणोमहाकल्पे
प्रत्यक्षसिद्धिप्रदेउमामहेश्वरसंवादेदामोदरपं

डितकृततृतीयपीठिकासमाप्तो वृष्णाधिकारः
शिवउवाच ॐ जयति जयदशोषं ज्योतिर्महिव्यतामं
विषदकिरणकांतिप्रस्फुरचंद्रमौलिः विषमवि
षमहाहिप्रोलसच्चारुहारः सततममिततेजोज्ज्ञा
नमूर्तिर्महेशः चिंतामणौकल्पवरेचतुर्यप्रारम्भ
नेसंप्रतिपीठिकेयं प्राक्कष्टियः प्राणपरिस्फुरानि

यं.
चिं.
ध

विचारयामेव तत्पीठिकायां १ नामसंलिख्यताम्
जपत्रेगोरोचनाभिः सतरोसवर्णं मकारबीजास
विसर्गप्रज्ञातयोपरिष्ठादिलिखितपंच इकारस
र्गेविनियम्यपश्चादिसर्गप्रज्ञोविलिखित्सकारे
क्रौंक्रौतथाक्रौंचविलिखितपंचौवर्णस्यपेक्षिकथि
तात्रयंत्रे ह्रींक्रौतथाह्रींचतयेवक्रौंचविलिखित्वा

मन्त्रप्रथोविभागे एवंहिपंक्तौसुविलिख्यपश्चात्ता
 मस्तथस्ताहिलिखेत्तपंक्तिः द्वीकोतथाद्वीचविलि
 ख्यपंक्तौतस्याप्यथोवैविलिखेत्तबीजैः दकाररेफौ
 चविलिख्यपश्चात्तदेष्टयेद्भिः परिवर्तनेन संसृज्य
 येत्रंविधिवच्चपश्चात्सूत्रेणसंवेष्ट्यसुपोदुरेण त
 द्दर्तनेनस्वशरीरजेनविधानसूक्तिमनुजस्यन्तने

ये.
चिं.
४५

विधायनसंस्कारदियंत्रराजं विधाय वेदार्तनको न प
श्चात् संतापयेत्ते खदिरस्य वद्विनादिनत्रये मंत्र
वरत्रिसंख्यं देवदेवते च विशेषतः कर्षया कर्षय स्वा
हा इत्ययनमंत्रः एवं एवं कृतैक कर्षति माणि भद्रो
देशांतरस्थं मनुजं तनूने अत्यंत हरस्य मयि क्रमे
ण समानययेत्तवरो हनित्ये संसृज्य यस्मा यतः शो

षण्णाश्च श्रीभानिभगवान्प्रवीरः इतिकर्षणाधिका
 रेमणिभद्रेयं च शिवउवाच ॐ श्रुतः परं प्रवक्ष्या
 मियं त्रं मित्रस्य दर्शने रक्तचंदनसंमिश्रेस्वरक्तं
 भूजपत्रके मथेनामलिखि
 तात्तवर्तलं वेष्टयेत्ततः चत
 र्दलं ततः ऊर्ध्वाङ्गी जयकृतम्

ॐ
 श्री
 गुरु
 ब्रह्मा
 नमो

ये.
वि.
५

50

नोरमं इंकारंदलमथैतप्रत्येकं विलिखेत्क्रमा
त् पवेयं त्रैलोक्यं संप्रबलिषु धर्मो हरेः प्रक्षिपेत्
हृतमथैतश्चाकर्षणं दिने भवेत् पतयं त्रैमहा
गोप्यं रत्नणीयं प्रयत्नतः न देयं यस्य कस्यापि यदी
द्वेक्षिहि मात्मनः इति मित्रदर्शनं नाम यंत्रं २ शिव
उवाच ॐ अथातः संप्रवक्ष्यामि यंत्रं त्रैलोक्यं महत्

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
श्री गणेशाय नमः ॥
ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥

ये.
चिं.
५१

५१

जये त्रितं प्रार्थयेत्सुरुषः स्त्रियं आकर्षय महावेगं
देवदत्तं मम प्रियं त्रिपुरं देवदेवेश तन्मया स्मामि
याचितं प्रार्थयेत्तन्नेणानेन त्रिपुरं यंत्रगां यजे
त् इति त्रिपुरं नाम यंत्रं शिव उवाच ॐ अथातः सं
प्रवक्ष्यामि मानीनी कर्षणं शुभं रहस्यं सर्वयंत्रा
णां तत्तन्नासि हि दायकं नवाद्यं यस्यापि

सः सः सः सः सः ३

सः सः कौं ह्रीं कौं

देवदत्त

ह्रीं कौं ह्रीं कौं ॥

ह्रीं कौं ह्रीं दत्त ॥

पंचराजं सडुकरं दक्षिणाना
मिरक्तेन वामे करतले लिखे
तु प्रणवंच तथा ह्रीं ह्रीं प
कपं कौं लिखे

त्रयः हिं स्वाहेति तृतीयं तु तस्याधो
पिलिखेत्क्रमात् तस्याधो पिलिखे

ॐ
ॐ देवदत्तम् ॐ
ॐ

यं
चिं
५२

नामरमाणस्यैवसुव्रते त्रिकोणंवेष्टयेत्पश्चाद्दीजा
नामुपरिप्रिये एवंकृत्वा त्रिसं पूज्यते त्रैवकुसुमैः
सुमैः याममात्रेण सानारी समायाति तसंशयः
यंत्रं श्रीकामराजाख्यं देवानामपि दुर्लभं इति का
मराजाख्यं नाम यंत्रं ५ शिव उवाच ॐ अथातः संप्र
वक्ष्यामि यंत्रं वैदेवमात्मकं कर्षणं नरनारी

ॐ शृणु देवि महाबले द्वाक्षारसंहरि द्वाचमं जि
ह्वाभूर्जपत्रके लेखनीयं प्रयत्नेन एकांते यंत्रमुत्त
मे मध्ये नामालिखित्वा त्रिकोणं वेष्टयेत्ततः त
स्यापि वेष्टयेत्तत्र दत्तं लेयत्ततः प्रिये तस्योपरि कु
मालेखं प्रकाशयाम्यष्टोदश तत्तत्तद्वेष्टयेत्सर्वं
रेखयानेन संख्यया तस्यैवापादधृत्वा यप्रकुर्या

यं.
चिं.
५३

53

बालभंजिका तस्य यो नोत्तमं हि पयं वराजं स पूजि
तं एवं कृते तकोष्टा सा समायाति न संशयः बद्धना
त्र किमुक्तेन पतितः स मुपानयेत्
यं वराजं समागोष्णे देवमात्क सं
तकः इति मानिनी नाम यंत्रं ५ ओं
चिंतामणौ कल्पवरे सुसिद्धे श्रीवेदद्वयस्य सुखादि

निर्गते तस्मिंश्चतुर्थ्या किल पीठिका मिमांशकार
दामोदरविप्रवर्यः । आकर्षणं नाम महाधिकारं
पूर्णं स्मृतो यो हि महाप्रभावः यत्रापि पत्नौ च महा
धिकारे ररहस्यभूतानि तत्र कीर्तितानि इति चिन्ताम
णौ महाकल्पे प्रत्यक्षा सिद्धिप्रदे उमा सहेश्वरसेवा
दे दामोदरपंडितकृतौ चतुर्थ्यपीठिका ध समाप्ता

ये.
चिं.
५४

यमाकर्षणादिकारोहितीयः २ ओं नारायणीतिनि
गदंतिहिदेवलोकेतांविष्णुमातरमितिप्रवदंतिके
चित् गोयर्वयत्तसुरसिद्धगणाःस्तवंतिविशेष्वरी
मभयदात्रिगुणानमामि संस्तंभनेनाममहाधिका
रंविचारयामोत्रतपीटिकायां येत्राणिबीजानिष्ट
एवसदेविसंस्तंभनानिस्तणसिद्धिदानि शिवउवा

च शुण्देविमहायंत्रं संभने सर्ववैरिणां विवादे
व्यवहाराणां मुखसंभोभवेद्भवं यदाकालवशादे
विकलहः संप्रजायते तदा कुर्यान्महायंत्रं जिह्वा
वेदनकं परं रोचनाभूर्जपत्रेण संलेख्य सुविचर
णः षट्कोष्ठकं प्रकुर्वीत रेखादितयेन च कोष्ठ
मध्ये लिखेद्दिहस्यति कोष्ठे तपककं हकारं च म

ये. कारंचलकारंतदनेतरं वकारंचरकारंचयका
 चिं. रानेप्रतिष्ठितं उकारंस्वरसंयुक्तंमस्तकेरेफभू
 ५५ षितं बिंडमात्रार्थसंयुक्तंस्वयोगेवर्णाषट्ककं
 ५५ स्वरद्वितीयसंयुक्तं बिंडनापरिशोभितं एवंसंजा
 यतेबीजंमुखसंभनकंपरं कोष्टेकोष्टेतसंले
 ष्यमेकैकंबीजमुत्तमं एवंबीजातिसंलेख्यरेखा

हितयकेनहि बीजोपरिगतः कृत्वाकोणोदेशोचत
दिशं बाह्वरेषेद्विधालेख्यविमूलामलकोपरि
सर्वतोरेखयाचोतविमूलासिलिवेत्क्रमात् ठ
नकारबीजानिषडेवचोर्ध्वमथेतावंतिविलिखत्
ने दिग्दक्षिणस्यांचतयात्रिबीजंतावंतिलेख्यानि
तथोत्तरेच एवंत्रिबीजानिठकारसंज्ञः श्रीसूर्यसं

56

सों
सों
ही देवदत्त ही
सों
सों

जये चं वरं त्रिसंध्यं पीतैश्च पुष्पैः कनकाक्षतैश्च
एवं कृतेशाशु मार्तिंगतिं च संस्तभये चं वरोहि
तूनं मूढो मूढ इव प्रजायते आस्ते मृहे मे वरि
पुर्महोग्रः इति स्तभनाधिकारेशाशु सुखगतिं स
ति स्तभनं नाम ये च १ शिव उवाच ॐ अथातः सं
प्रवक्ष्यामि ये च स्तभनसुंदरि शिलासंपुटसेले

ये.
चिं.
५७

51

एवंपीतद्रव्येन संदरि रोचनाहरिताले च हरिद्रा च
मनःशिला ऊं ऊं मेन समा युक्ते पीतद्रव्यं प्रचक्षते
ते ऊं मे मोहनवीजाति एकपेक्तौ लिखित्क्रमात्
तस्याप्यथो लिखित्नाम मोहं चोत्ते प्रतिष्ठितं ततस्त
द्वेष्टयेत्सम्यक्कृतकोणं तरेखया कोणे कोणे त्रि
मूलं तमथे मथे तथैव च एवमष्टत्रिंशत्पुलानि

कृत्वा यंत्रोपरि स्थितान् संपूज्य पीतऊसमैयंत्ररा
 जं सुशोभने भूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैर्नानाभक्तिसमन्वितैः
 एवं संपूज्य तद्यंत्रं भूमिमध्ये क्षिपेन्नतः मृदापूर्यस
 मादेशं यंत्रस्योपरि यत्नतः गमने
 स्नेहयत्येव तात्र कार्या विचारणा
 यथारोपिततद्गोडे पिनायां तेव प्रि

ॐ ह्रीं क्लीं तिं ह्रीं
 स्वाहा देव
 दत्त

ये.
स्ते.
५८

येसदा इति स्तंभनकारे येन स्तंभनेनाम द्वितीयं येन
१ शिव उवाच ॐ श्रुयातः संप्रवक्ष्यामि वाच स्तंभन
संदरि प्रतिवादमुखस्तंभं येन श्रुयाते तन्मूलं पीत
द्वयेन संलेखं शला संप्रदम्यतः मथ्येनामलिखि
त्वा त्रिकोणं वेष्टयेत्ततः ततस्तद्देष्टुं सम्यक्कतर्द
लेखया पुनः तस्योपरि दलान्यष्टौ प्रकुर्वीत ततः परं

दलमथेन्यसेहीजेलकारंविंडभूषितं एवंचाष्ट
 दलेलेखं पूजयेत्कुंकुमैः शुभैः पीतवर्णैस्तथाध
 पैदीपैतैवेद्यकैः शुभैः ब्राह्मणं भोजयेच्चैकं पाय
 सेनगुडेन च ततो निखन्य भूमौ त
 स्थापयेत्पूर्ववत्ततः विवादेयव
 हारे च शास्त्रचर्चा तथापि च प्रति

ये.
चिं.
५५

५५

वादसुखस्तेभोजायतेनात्र संशयः एतच्च त्रं महादे
विसृगोप्येकथितं तव इति प्रतिवाक्यसुखस्तेभने
येने इ शिवश्वाच ॐ सुयातः से प्रवक्ष्यामि सुख
स्तेभनसुत्तमं कर्णिकारं कुर्वे जैव च एप के स्वर्ण
केतकी पीतयत्ररकुसुमे नागकेसरमेव च गृ
ह्या एपेता निपुणाणि न्यालाभे वरानने अन्यानि

पीतसुष्पाणिनगृहातिकदाचन तदायंत्रप्रऊर्वी
तस्यगमंफलसिद्धिदं खटिकायातसंलेख्यसभि
त्रौविधिवस्रिये तस्योपरिस्थितारेषावस्रसंख्यष्ट
दिकक्रमात् रेखांतेतत्रिशूलेचविलिखेत्तदिग
ष्टके तत्रैवतस्रसंपूज्यसेतपुष्पैःफलैःसुभैः प्र
न्यैश्चसेतवस्त्राद्यैश्चेतगंगैर्नैः ब्राह्मणपूज

यं.
चिं.
६.

65

ये चैकं शिवः श्रीप्रियतामिति वादेपि मूकतायां च
मुखं संभं करोम्यहे इति मुखं संभनेयं च शिव उवा
च ॐ अथातः संप्रवक्ष्यामि वद्वि
संभं मनोहरं पीतद्रव्यैश्च संपू
ज्य भूर्जपत्रे वरानने साधनाम
लिखित्वा योको ह्यमादेन संप्रुटे

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

उपर्यधोपिविलिखेत्क्रोंकारं सुमनोहरं तत्तत्सह
ष्टयेद्देवि च तत्क्रोंकारं तरेखया च तत्क्रोंकारं तरेख्यं
लकारं बिंदुभूषितं एवं च तत्ष्टयं लेख्यं लकाराणां
तत्बीजकं क्रोंकारं तत्षट्कं लेख्यं त्रिष्टूलौ सर्वथा
प्रिये एवमष्टत्रिष्टूलानि विलिख्याथ प्रपूजयेत्
संस्तुयद्वा स्नानं भोज्यं यंत्रं भूमौ विनित्तिपेत् वहमा

ये-
चि-
६१

61

नेदमार्गेण मध्ये यंत्रं विधाय च पावतस्योपरि योति स
लिलं वरवर्णिनि तावदग्रे महासंभोजायते नात्र संश
यः दिवं संभने नाम यंत्रं देवैः सुसजितं न देयं यस्य
कस्यापि यदि छेत्सिद्धिमात्मनः इति वह्निस्तंभने नाम
पंचमं यंत्रं शिव उवाच ओं शुभदेवि प्रवक्ष्यामि यंत्रं व
ह्नि निवारणं यस्मिन् रहस्यं तं यंत्रं न तत्राग्निभयं क्व

चित् यस्य हस्तो सदा स्तिष्ठेयं तत्रा
जं मनोहरं स्वमेव प्रियं भयं तस्य
कदाचिन्नोपजायते श्रीखंडरो
चयायामेलेखनीयं यंत्रं भूर्जन
विधिवत्प्रविरुते नाम स्वकीयं त्रिविलिख्य सर्वेषु
वेष्टयेद्दत्तं लरेखया तथा तस्योपरिलिखेन्न नैव

कुंभे मोहे
देवदत्तं मोहे

ये-
चिं.
६२

62

कारं विंड भूषितं श्रववदक्षिणे चैव पश्चिमे चोत्तरे
पुनः एतत्सर्वं तस्यैव च तत्कोणोत्तरे खया विलो
हवेष्टितं कृत्वा बाहुमूले गलेऽथवा मृण्मयवाट्टहम
ये तत्तीरमथे विनित्तिपेत् संपूजयेन्नित्यमेवं देव
वदेव यंत्रकं मृण्मयकाशाङ्गीत्यर्थं यस्मात्कापिन
जायते ब्राह्मणं भोजयेद्देकं यंत्रं राजस्य तदष्टये इति

वह्निस्तंभनेषष्टयेत्रे ६ शिवउवाच
 ॐ अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रियं संस्तंभ
 ने परं यदा कोपि बलाद्यातिवारेता
 पिवरानने तदा तस्तंभने कुर्याद्येत्र राजे सुविस्तरे
 पीतद्वयेन संमिश्रेत्वाटिकायां लिखेत्क्रमात् जका
 रगर्भमथेत्तसाथनामप्रतिष्ठितं ततस्तद्देष्टव्यं

ये.
वि.
६३

63

तस्य कचत्तकोणोत्तरेखया तस्योपरिचत्तकोणोद्वि
तीयेपिलिखेदुयः कोणोफलाकृति
ऊर्यामथदेशोक्तावित्वाचित् दलम
थेलकारंत्तविडं युक्तं लिखेत्सुनः
एवंसंलिख्यसंपूज्यविधिवद्यंत्रसुत्तमं अथोमुखं
निबध्नीयात्फलकंगृहमथतः यंत्रस्तंभोभवेद्देवि

देवदत्तम्

नात्रकार्याविचारणा इति संस्तुभनेनाम सप्तमं
संज्ञं ७ शिव उवाच ॐ शुभाः संप्रवक्ष्यामि वैरिवा
क्तेभ्यस्तुतमं खटिकायां तस्मै त्वशिला संपुटम
थगा ह्रींकारं गर्भमथेत्तस्य नाम प्रतिष्ठितं त
तस्तद्देष्टव्यं तस्य कृतकौण्ठरेखया एवं च तस्य
तत्कौण्ठलिखित्वा यंत्रकं च तस्यैव त्रिभूलानि

ये.
चिं.
६४

64

चतुर्दशशतर्हतः । लिखिष्यापयेयं त्रविधिवत् ॥
समैः शुभैः ॥ संपुटे मीलयित्वा तस्या
पयेयं त्रकं शुभं तत्त्वा जायते शत्रो मुखं भनं स
श ब्राह्मणं भोजयेच्चैकं श्रीवि
द्यायितामिति इति शत्रु मुखं
भनं मयं च ५ शिव उवाच ॐ

लं   ॐ   लं
ॐ देवदत्तम् ॐ
लं   ॐ   लं

अथातः संप्रवक्ष्यामि ये त्रेषु न मुद्रां शत्रोस्तं
 भयते वाचं गतिं बुद्धिं वराता रोचना भूर्जं यत्रेण
 लिखेयं त्रं सुशोभनं कौकाशुटितं कार्यं मक्षरं ना
 मसंभवं द्वीकारपुटितं पञ्चतृद्वितीयमक्षरं ना
 माक्षराणि यावन्ति तावत्संष्टितानि च तत्तत्सद्वेष्ट
 ये त्सम्यक्कृतकोणं तत्रैव कोणे कोणे दले का

५७७:

ये.
चिं.
६५

65

कार्येदीर्घबीजेनसंभं यकारंचमकारंचचकारं
चतथैवच वकारंचकारंचयकारंतदनेतरे एवं
क्रमेणसंयोज्यमहागोचषट्कके उकारंस्वरयु
क्तंचमस्तकेरेफभूषि
विंडनादसमायुक्तंलि
खिहलमथतः एवं

देवदत्त

नृदलेलेख्यबीजवैसरसजितं दलांतरालेसंले
ख्यक्रीडीचैवचतुर्दिशं एवंसेलित्वयंत्रतत्सृजये
इक्तचंदनैः रक्तप्रधौस्तथावस्यैस्वरक्तेनचसंदरि
यथाशाक्ताप्रदानमोदक्षिणांताम्रसंभवो ब्राह्म
णात्मोजयेत्यश्वाहितशास्त्रविवर्जितः पश्चाद्यंत्रं
निखन्यात्तुभूमिमथेविनिक्षिपेत् बुद्धिभ्रंशंभवे

ये.
चिं.
६६

66

हावस्तेभयेच्चवगनते पिशुनस्यक्षणाद्देविजायते
नात्रसंशयः इतिवचस्तेभनेनामयेच ५ इतिस्ते
भनाधिकारस्तृतीयः १ विद्वेषणानाममहाधिका
रं प्रारभ्यते संप्रति तच्चतुर्थी यंत्राणि विजानि परि
स्रुटानि विचारया मोक्षसुपीठिकायां १ दौर्भाग्य
वैराणि परस्परं ते विवर्धते द्वेषमतीवधुषु यंत्र

प्रभावाद्भुविमानवानोप्रवक्षतेतानिपरिस्फुटा
नि २ शिवउवाच शृणुदेविप्रवक्ष्यामियेत्तदौर्भाग्य
वर्धने दिवादोनरनारीणांयेनसेजायतेयदि रो
चनाकुंकुमेनैवभूर्जपत्रेवरानने लिखयेत्तमहा
देविनाम्नासौभाग्यवर्धने कुर्यान्निर्यागातारेखाः
पूर्वपश्चिमसंस्थिताः दीर्घकोष्ठाकृतिःकुर्यादष्ट

ये.
वि.
६७

संख्यासुविस्मिन्ने तन्मध्ये परिभागे च एकैकं विलिखे
क्रमात् मध्येनामाक्षरं देवि द्विवारं पुनः पुनः त
स्मादयः क्रमेणैव तेनैव विलिखे पुनः पुनस्तान्येवा
क्षराणि कोष्ठेनावत्समापितः कोष्ठवालेष्वपि विलिखे
द्वयोपरिविशेषतः श्रुतिं हरयेत्स्वस्वाहोते प्रणवा
दिकं एवं संलेखयेद्यं गच्छेच्चैव सरित्तटे ।

उभयोक्कुरयोशास्त्रिकाभौनिनाशुभा तयागण
 पतिं कृत्वा ये त्रेतस्योदरं हि पेतु गोडुभेः स्नापनं कुर्या
 इहानाथस्य संदरि अर्चितैर्विविधैः पुष्पैः मोक्षदैर्ब
 इभिरुषा संपूज्य बालको
 लक्ष्मैर्गणेशं प्रियतामिति
 एवं संपूज्य देवेशं गणराजं

जेव
 दत्त

ये.
विं
६८

अविस्मिन्ने शरावसंपुटे कृत्वा संपुटे मथ गं न्यसेत्
अथोरेति श्रुत्वा सोऽथेति न्यसेत् संपुटकोपरि भूमिस्थं संपुटं
कुर्यान्निखन्य प्रपूरयेत् दौर्भाग्यमन्त्रलेखाप्य
नारीसीदंति हर्निशं पुरुषेण सह कोतमवृषामपि
सुव्रते यल्लिंगं योजितं यंत्रं नरनारीन संततं देवतो
हं षण्णो देविरहस्यं परमं सदा नायत्र संप्रयोक्तव्यं

यंत्रमेतन्ममप्रिये नदेयंयस्य कस्यापि विपरीतप्र
जायते इति नरनारीदौर्भाग्ययेन शिव उवाच ॐ
यातः संप्रवक्ष्यामि शत्रुविद्वेषणं परं परस्परं मह
तद्द्वेषं शत्रुणा जायते परं विलिखे चैतरेन लेख
न्या का कपिं ह्याश्मशानकर्पटे लेख्यं च तदंशो व
रानने ह्रींकारं च अकारं च विंडुकोत्ततः परं ह्रीं

यं-
चिं-
६५

कारेचत्तीयं च एकपंक्तौ लिखेदुपः प्रथोपंक्तौ ततो
नामवर्तलं वेष्टयेत्ततः चतुर्दलं ततः ऊर्यादेखाद्यो
तयप्रवितं दलमथेततः लेख्यं
मथदेशोतथैवत प्रजारक्तेन
समिप्रंभक्तैर्नैवेयकं भवेत् व
लिषुषैः प्रपूज्याथमंत्रात्रौव

रानने योगिनीसृजयेच्चैकं गुरुं संसृजयेन्नरः तदे
त्वाशिवगेहेतुस्याप्येवं न संशयः श्मशानेप्यथ
वास्याप्येव हेतुवैक्यं च शत्रुणा जायते द्वेषः क्र
मेणैव न संशयः स्वशत्रुद्वेषणं नाम येन राजं महा
फलं इति स्वशत्रुविद्वेषणं यंत्रं २ शिव उवाच ॐ श्र
यातः संश्रवस्यामि वधू विद्वेषणं परं श्मशानक

ये.
वि.
७.

70

पटेलेखेलेखिन्याकाकपिंख्या मेषस्यरुधिरेणैव
दृष्टनेचशमशानजे साधनामलिखित्वात्रिकोणे
वेष्टयेत्ततः अथोपरिचरेफौतौसंलेख्यंभूतरात्रिषु
ततस्तद्देष्टयेत्सम्यक्तकोणोत्तरेखया कोणोकोणे
त्रिभूलानांसंलेख्यंचचतुष्टयं चतुर्दिक्षुसमुल्लेख्यं
चतुर्लेख्योपरिस्थितः एवमंलिख्येन्नतसंपूज्यपू

ववत्सुतः समोगलेनिबन्धात् प्रयेद्गमिमथ्यतः
 यंत्रास्तितेषामार्गश्चतत्रैवप्रदि
 पेत्ततः परस्परं महाद्वेषोवधना
 प्रजायते यस्य पादे पतत्यत्र सो
 पिदोर्भाग्यभाजनः जायते नात्र सं
 देहो यंत्रराजप्रसादतः इति वधूद्वेषणं येन शिव

कौनः

कौं दे कौं द्वी वं द्वी
 कौं व कौं द्वी न द्वी

कौनः

ये.
चिं.
७१

वैउवाच ओंमृथातःसंप्रवक्ष्यामिविद्वेषंस्वामिभ्य
त्ययोः विषेणारक्तमिश्रेणलेखन्याकाकपिच्छया
प्रमशानकर्पटेलेखं चतुर्दशपरवौदिने मथेनामा
ख्यगर्भतवर्तलंवेष्टयेत्ततः तस्योपरिअथोभागेर
कारत्रितयंपुनः यकारसंप्रुटेलेखंतिर्यग्भागेहि
बीजकं यकारंचवकारंचविसर्गोत्तंप्रतिष्ठितं प

वंसेलित्वैयं व्रतं लेखयेत्ततः संजायते महा
देव स्वामिसेवकयोः सदा यावद्येवं च भूमिस्थं ता
वत्तद्देवं प्रजायते ५ इति स्वामिभूत्यविद्वेषणोपेवं
शिव उवाच ॐ शुभं देवि प्रवक्ष्यामि जगद्द्वेषकरं प
रं यं व्रतं भयात्कं नाम दौर्भाग्यस्य विवर्धनं काकोल
कस्य रक्तेन ऋतुरक्तेन वा पुनः दौर्भाग्यं ललनाया

ये.
चिं.
७२

श्रुलेखिन्याकाकर्षिष्या विलिखिर्जपत्रेत्साथ
नामानिवैप्रिये ह्रस्वाष्टम्पोचत्
दृष्ट्वालिखेद्यत्रमनोहरं साथ
नामलिखेत्तथेटकारप्रतिवेष्टि
ते टकाराणान्तसेस्यासि विषमेवेष्टयेत्ततः ततस्तं
वत्तलंवेष्टुर्भगोभववेष्टयेत् एतद्यत्रैससंस्था

ॐ श्रुजिते स्वाहा

देव दत्त देव दत्त

इर्भगो भव इर्भगो भव

ॐ श्रुपराजिते स्वाहा

पतङ्गहेतुणमथतः यावद्गृहेचतद्यंत्रगोपितं
गृहगोसदा तावद्विद्देशशत्रोश्चजायतेनात्रसंश
यः सजाक्रमोस्तुपूर्वोक्तोयंत्रदेवित्ताणामसदा ३
तिजगद्वेषणंयंत्रं चिन्तामणौयंत्रवरेस्तुकल्पेष्टी
चंद्रसुदस्पृष्टादिनिर्गते तस्मिंश्चतुर्थेनमहापि
कारेपूर्णातपीठीकथितात्रषष्ठी पंचैवयंत्राणि

73

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

समूतजाते सोपायः सर्वदेवैः करकलितमहाका
लदंडोतिरौद्रे वृत्तांतकालसंज्ञे विरचयति महामा
रणं चाधिकारं सत्योः संदृशी नाख्यं प्रकटयति महा
देवदत्तस्य सूत्रं संसारणो नाम महाधिकारः प्रार
भ्यते संप्रति पंचमो मे पीठी त्रषष्ठी किल कल्पवल्ली
चिंतामणौ श्रीशिवनाशिते स्मिन् शिव उवाच अतः

ये.
चि.
७४

74

परंप्रवक्ष्यामियेवं शत्रुसमारणं एतद्यंत्रसंसेले
एकपालेन नरस्य च प्रमशानां गारके चष्टेयतर
करसेन च प्रमशानेनैव संसेले एव च तर्दप्रपो महा
निशि विवसेन निसंगेन एकाकीयंत्रमुत्तमे मध्ये
नामलिखित्वा तसाथ मसुमैस्तपोपरि अथो मसुमै
बीजे हाबालिखेत्साथ केन तत्र त्रिकोणं देष्टयेद्यश्च

रेखाद्वितयशोभितं ऊर्यरेखास्तकर्तव्याः सर्वत्रैव
गानने शरावसेपुटेक्षिप्रायंत्रेसंपूजयेन्नतः बलि
मांसोपहारैस्तस्वरक्तेनतदालिवित् एतयंत्रंत
त्रैवनिखत्याश्चप्रपूरयेत् उपरिज्वालयेन्नित्यंरात्रौ
रात्रौश्चविस्मिते एवंकृतेरतीयेद्विशत्रोःसंजायते
ज्वरः कुमेणैवभवेद्यातिततोवैमरणंभवेत् एक

ये.
चिं.
७५

बीजं बले दत्वा तत्त जीववते हि सः नीचे यमपुरं याति
नात्र कार्या विचारणा इति मारणा
धिकारे सप्तशत्रु मारणं यंत्रं शिव
उवाच प्रथातः संप्रवक्ष्यामि यंत्रं श
त्रुघ्नं शनैः मारणं प्रबलस्यापि शत्रो मृत्युर्न चात्य
या विषेण हरितालेन भूर्जपत्रैः लिखितैः साध्य

नामलिखितान्तेखित्वाकाकपिंछ्या लेखने
विधिपूर्वोक्तंमारोपितसंशयः वारंवारंकिमु
क्तेनयंयविस्तारकारकं ह्रींकारगर्भमध्येतस्मा
त्प्रनामप्रतिष्ठितं ततस्तद्वेष्टयेत्सम्यक्त्रिकोणं
सर्ववस्तुनः कोणोकोणोत्रिभूलंचविलिख्याथप्र
पूजयेत् पूजनेविधिराद्योक्तः सर्वत्रापिचमारोपे

ये.
चिं.
७६

76

नरोत्रिनलिकामथेक्षिपेयंत्रेससजिते त्वात्वाशम
शानभूमिस्थानलिकातसंघट्टिका
अकस्मान्तराणतस्यजायतेनात्रसंश
यः इतिमारणाधिकारेशत्रुमारणंघेत्रे २ अथातःसे
प्रदत्तमिमारणंइरीदेशागे प्रमशानेगारकंघृष्टंम
जारकंतयैवच विषंघैवतसंघृष्टलिखेत्रकपालके

यारयः
देव दंत
७६११८

संप्रदेचैवसेलेखलेखन्याकाकपिच्छया साधना
 मलिखेनमथेङ्कारंशुटि
 तंशुभं ततश्चाष्टदलेऊ
 र्याङ्गहसेस्यापनेयण
 चतुर्दशंतसेलेखिङ्गीका
 रंदशमथतः ततस्तद्वे

दुर्भगोभव
 वं वं वं वं
 देवदत्तं
 २ २ २
 दुर्भगोभव
 दुर्भगोभव

यं.
चिं.
७७

५७

एषेसम्पत्तिलेखनिरेखया हुंकारंवेष्टयेपश्चाद्दि
षमैःसर्वतःप्रिये ततस्तंसेषुटंमील्यभस्मनापूरये
कुम्भे अग्रेरुपरिसेस्याप्यशत्रोसंजायतेक्षपः दि
नमेकाधिकंवीरं सर्वत्रज्वलयेद्विशि तस्मिन्नेव
क्षत्रेशत्रोमारणंजायतेप्रिये इतिदेशोत्तरगतस्य
शत्रोर्मरणंयेत्रे अथातःसेषवक्ष्यामिमरणं

वदेहि नो रुधिरेणामनुष्मस्मशानांगारदृष्टीने
विषेन च तथा नाम हं फट्से प्रदितं लिखेत् एवं वि
वारं संलेख्य त्रिपेक्षौ च वरा न ते ततस्तद्देष्टव्ये तस्य
कृत्स्नं लहिरेखया राजिका प्रतिमां कुर्यात्त्रयोश्च
रणेषु ना हन्मये यंत्रं कंति सात्वये संस्थाप्य मु
नये एवोः क्रमाक्रमेणैव दाहशोषस्तथा जायते शि

यं.
चिं.
७८

रोव्यपाचमहतीरतीयेप्रिप्रजायते हस्तपादोगदा
हःस्यान्मारणं सप्तमेदिने
जायते नात्र संदेहो विपुक्ता
चैव संशयः इति शत्रुमार
एणं शिव उवाच प्रयातः संप्रवक्ष्यामि यंत्रं सर्वं पुंस
मारणं विभीतकस्य पञ्चेतुश्मशानभस्मगालि

हस्ति
देवदत्तम्
हस्ति

वेत् ऋत्तरक्तं तसंमिश्रं लेखन्याकाकपिच्छया सा
धनामालिखेत्सथेस्तं भक्तं मेति संसुटं तत्र त्रिकोणं
संलिख्य पश्चात्कोणं तथोपरि मनुष्यनलकेदिशा
नलं संसुटं सूत्रया तत्सूत्रस्य क्रियादेवितत्सत्यमे
वधारयेत् भूमिमथेति खन्यात्तश्मशाने प्रयतो नि
शि तत्संज्ञायतो रोथोरिपोऽसूत्रस्य वेक्षणान् श्री

यं.
चिं.
७५

यंते सप्त रात्रेण मोक्षपूर्वोक्त एव हि इति न रनारी मा
रणयंत्रं चिंतामणौ कल्पवरे ससिद्धेश्रीचंद्रहृदस्य
मुखादि निर्गते नाम्ना महामारणोत्सर्वसंपूर्णपी
ढी सहितात्सप्तमी पंचैव यंत्राणि महा
धिकारे सप्तमारेण पं वमकीति रौद्रे सं
सारभूतानि सुकी तितानि सप्तदेवी

सुपरिष्कृतानि इति श्रीमणो महाकल्पे प्रत्य
 त्सिद्धिप्रदे उमा महेश्वरादेव मोदरकृते परि
 छेदः समाप्तो यो मारणाक्षिरे ५ कायेन वाचामन
 साचनेत्वादा मोदरो भार्ग
 ववंशजातः प्रवक्षते संप्र
 तिषष्टि संज्ञात्वाटनेना

यं.
चिं.
८.

४०
ममहाधिकारं यंत्राणि बीजाणि परिकृतानि शिवा
ज्ञया लोकहिताय विप्रः शिव उवाच प्रयातः संप्रव
क्ष्यामि शत्रोरुच्चाटने परं अनामारक्तं सैलिव्यं भूर्जं
पत्रे वरानने लिखेद्गणपती बीजं प्रहितं प्राणवा
दिकं एकपेक्तौ समालिख्य द्वे गेसाथे तथैव च पे
क्तौ द्वितीयं सैलिव्यं तृतीये विलिखेत्ततः इंगे यं स्वा

हागंधेति लिखित्वाक्रमशोनरः ततस्तद्वेषयेत्
सकृत्कोणां द्विरेवया रक्तांबरधरे देविरक्तगं
धानुलेपनं चतुर्दशोसायकस्तु महाराजौ लिखे
त्क्रमात् पूजितं रक्तकुसुमैरक्तगंधैः फलैः पुष्पैः
कुमारभोजनैरात्रौ यथाशक्त्वा तदक्षिणं ध्यानेन
पृष्ठदेवस्यागणनाय ससंदरि नीलोजनाभंगज

ये.
चिं.
५१

४)

राजवक्त्रं प्राञ्जलं हीत्वा निजपुष्करेण उच्चाटयन्ते ग
गन्तं गणेशं प्राथ्यात्वा तन्निष्पत्तिं विवि
यन्मनुष्यः उच्चाटयेद्यं त्रेन संस्था
योस्तिदिनैस्तथा काथिकविंशके
न अथ कुमेलेखन पूजनेन सर्वत्र उच्चाटकाधिकारे
विदेकत्वात् तद्यं त्रसुखिष्टो दिनमिषितं दीयते भक्षण

हं फट् अदत्ते हं फट्
हं फट् अदत्ते हं फट्
हं फट् अदत्ते हं फट्

ये च वायसे भौतिके दिने इत्युच्चाटने यंत्रे शिव उवाच
अथान्तःसंप्रवक्ष्यामि सद्य उच्चाटने परं विधे तत्रोल
के नैव गोदं दहृति लके चित्रकसरसे नैव लिखे
तृका केतु कर्पटे अथान ज्ञात लेखित्या का कपिष्ठ
समुद्र वा साधना मलिखे तपश्चा द्वाय सोदर मथतः
पूजने लिखने चैव पूर्व पूर्व स्य विस्तृतः अथो मुखे त

यं
चिं
५२

तत्काकंलंभमानंतरदक्षिणे विभीतकस्य हृदये त्वं य
येत्प्रयतो निशि एवं कृते तृतीये द्विस्थाना उच्चाटने भ
वेत् यावद्यं त्रं तत्र स्थंडिलिगस्तावदेव हि नरो च ते
गृहंतस्य सखे न लभते क्वचित् विदेशागमनंतस्य सं
शये न च जीविते इति स य उच्चाटने यं शिव उवाच
अथातः संप्रवक्ष्यामि उच्चाटनं सर्वदेहिनां काकोत्सुक

स्वरक्तेनभूर्जपत्रेलिखेन्नरः मध्येनामलिखित्वात्
 वर्तलंवेष्टयेन्नतः चतुर्दलेनतः कुर्याद्रेखाद्वितय
 शोभिने यकारंदलमध्येतवि
 सर्गांतप्रतिष्ठिते पूजाक्रमस्तु
 पूर्वोक्तोत्थातंदेवविमर्जनं खे
 डं कृत्वा ततश्चैव उच्छिष्टोदनमि

स्तुभ स्तुभ
 देवदत्तम्
 स्तुभ स्तुभ

ये
विं.
५३

४३

श्रितं दीयते भक्षणार्थं च वायसे भौतिके दिने देशसे
त्यज्ययसे वषष्टं चैव तत्का कथा इत्युच्चाटनाधिकारये
त्रं शिव उवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि येन मुच्चाटनं प
रं निबपत्ररसे लेख्यं लेखित्वा काकपिच्छया भूर्जप
त्रोपरि तिस्रं विधिपूर्वोक्त एव हि मध्येनामलिखि
त्वा तत्र तं लेखयेत्ततः चतुर्दले ततः ऊर्या

हीजमुक्तमनोहरं रवौहृतिबीजानिदलमथेषु
 यकथक संलियापूजयेत्पश्चाद्विबन्धाच्चप्रहरये
 त्प्रथोमुखेचतुर्थेपूर्वोक्त
 विधिनाततः एवंकृशतिस
 साहिउच्चाटयतिनान्यथा आ
 त्देशोविदेशोचत्तणावत्परिभू

ॐ गंगरापतिप्रहितं

हुंगदेवदत्तं

हुंगपंस्त्रिगहा

ये.
वि.
पध

४५

यने इति उच्चारणाधिकारं च तर्प्यं यंत्रं ध शिव उवाच
मृण्मदे विप्रवक्ष्यामि यंत्रमुच्चारणं स्त्रियः गर्दभस्य त्वर
केन लेखित्याका कपिं छया
फलके च लिखित्वा त्ववर्तले
वेष्टयेत्ततः ततश्चाष्टदले ज
पांही जयुक्तं मनोहरं एव का

देवदत्त

रं वि सगो तं ह्रीं कारं तदनंतरे एवं यंत्रं स संलेख्यं
 पूजयित्वा विधानतः निवृत्य भूमौ संसृज्य सर्वव्याप्य
 यो मुखं कृते स्वेवेद्वितीये हि प्रात्रो रुचा टनं भवेत् उ
 चाटयानि स्थानात् चलते वा पुष्पाणि वत् इति स्त्रीणां स
 यो चाटनं शिव उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि त्रैलोक्यो
 चाटनं परं कृष्ण ऊरु रक्तेन भूर्जपत्रे लिखेन्नरः

ये.
वि.
८५

साधनामलिखित्वात्रिकोणं वे
ष्टयेत्ततः पुनस्त्रिकोणं संलिख्य
द्वितीयं तवरेन ते ततोपरिवि
भागे च द्वीकाराणां च तष्टयं प
तत्रिकोणं संलिख्य बीजानिरविसंख्यया वर्तलं त
ततः लेख्यं पूर्ववत्सूजयेत्ततः पवेकृत्वा तत्र यंत्रं

यः

ॐ देवदत्तम् ॐ

॥

वभीयाश्च सुनागले यथायथा च व्रजति तथा सोऽपि
 क्षणेन हि उच्चादयेन्न संदेहो सन्ताणात्सरसंदरि उ
 त्त्वाटनाधिकारं यंत्रं शिव
 उवाच ओं प्रयातः संप्रवक्ष्या
 मियंत्रं सुच्चाटनं परं निशा
 चरसेलैर्बभूजपत्रेवरा

रवौ ह
 दवदत्तम्
 रवौ ह
 ३५६

यं.
विं.
पद

४०

नने साधनामलिखितान्वर्तलं वेष्टयेत्ततः तस्मिन्
ष्टदलं कृत्वा बीजपुक्तं मनोहरं ततश्च फटिति प्रोक्तं
प्रत्येकं दलमप्यतः ततस्तद्वेष्टयेत्तस्य गवर्तलं रेख
यैकया उच्चाटनाधिकारं यंत्रं विंतामणौ यंत्रवरे
सकलेशीचंद्रचूरस्य सुखादि निर्गते उच्चाटनं ना
ममहाधिकारं संस्मरणं धष्टं सुसुपीठिकायां ।

समैवयंत्राणि महाधिकारे उच्चाटने श्रीशिवभाष
 तेस्मिन् रहस्यभूतानि तर्कीर्तितानि विप्रेण रामोद
 रसूजकेन इत्युच्चाटनाधिकारं नाम षष्ठ्यंत्रं ६ यः
 सर्वजनकादेशादाराणं प्रतिपद्यत तिसीर्य प्राप्त
 वान्सीतोतं रामं प्रणतोऽस्य हं अधिकारं महद्वह्ये स
 र्वोपद्रवनाशनं समं पीठिकायां तशंति प्रष्टि

ये.
वि.
५७

करं परं शान्तिरक्षाकरं नामाख्याते सर्वत्र दुर्लभं न दे
यं यस्य कस्यापि यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः नारीणां मनु
जेषु शंकरकरारक्षाकरा सर्वदा बालानां च तथैव स
र्वसुखदा मेत्राणि ये त्राणि ते तेषु ह्येत्यमहागमांश्च
विविधानां गायत्र्या नमो नित्यं तिस्रमतिप्रवक्ष्य
ति महादामोदरः सोऽयं शुण्दे विप्रवक्ष्यामि यंत्रं

रत्नाकरं परं बालस्त्रीपुरुषाणां च महारत्नाकरं परं
कोस्य पात्रे तसंलेखं सति यौतसुभेदिने रोचनां ऊं
ऊमेनैव कर्पूरेणाविशेषतः मृगनाभिसमायुक्तं
जातिकाष्ठेलिवेत्रः ऊर्ध्वोष्ठरेखास्तिर्यक्स्थिता
यस्तावदेव हि एवं भवति कोष्ठानि पकोनपंचाश
संज्ञकः शुकरादिमृगालेभ्योऽपरिज्ञातयेव च

ये.
चिं.
५५

४४
यंजनाक्रमतोलेख्यास्तेनैवक्रमशोमतः एवं संलि
ख्यबीजानि त्रिभूलानि लिखेत्ततः पुनिलेख्योपरि
नूनं चतुर्दिक्षु क्रमालिखेत् क्रोंकारः सप्त संलेख्या
पूर्वे चैव तपश्चिमे एवं संपूज्य तद्यंत्रं पूजयेद्भक्ति
भावनः पुंडरीकैः सितांभोजैः शतपत्रैर्मनोहरैः
मालतीपुतिकाभिश्च केतकैः सालकैः स्तथा वज्र

लैश्वर्यालाभेर्फलैः कालोद्भवैर्भुम्भैः निर्गयं रक्तव
र्णं त्रुष्टं यत्नेन वर्जयेत् सकर्पूरैश्च तां हृत्पुष्पैर्ग
र्धैः सितांबरैः दिनत्रयं त्रुष्टं संपूज्य नैवेद्यैर्विविधैर्भुम्भैः
जपेत्सप्तशतीं निर्यत्रात्मणोऽसि दिनत्रयं संपूज्य पा
यसे नैवेद्यैश्चेन्नृतेन च त्रिदिनं भूमिप्रायी स्याद्भो
जनं गोपरोचने उद्दामगुटिकां कृत्वा त्रिलोहे वेष्टये

89

[illegible]

धारणात्तस्य यंत्रस्य उपसर्गः प्रणश्यति शान्तिकं
पौष्टिकं नमः देवी रामा पिडलं भे प्रथमं यंत्रं राजा
खं साध्य प्रत्यय करके इति शान्तिकं नाम यंत्रं शि
व उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यंत्रं सारनिवारणं
सर्प व्याघ्र भयं नास्ति यंत्रं करतलस्थितं लेखने विधि
पूर्वोक्ते नियमस्थापिता दृशा भूर्जपत्रे त्रसं लेख्यं

ये
चिं.
५०

द्वितीयं यंत्रमुत्तमं ह्रींकारं गर्भमथेतसाधनामप्र
तिष्ठितं इकारस्वरसंयुक्तं शान्तिदीप्तं
मनोहरं तत्तत्तद्देष्टव्यं सम्पत्कृतको
णान्तरेखया त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा वा
द्रुमलेगलेषु वा सर्पेष्वथ भयं हंति
हंति चौरभयं तथा विविधोपद्रवे हंति नात्र कार्या

ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं
ॐ देवद ॐ
ॐ जं ॐ
ॐ ॐ ॐ

विचारणा इति शान्तिव्याससर्पभयहरणोपेन्द्र २
शिव उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यंत्रं दौर्भाग्यनाश
नं नारीणां च विशेषेण नराणां च विशेषतः लेख
ने विधिपूर्वोक्तो द्रव्यपूर्वोक्तमेव च लेखनीपूर्वनि
र्दिष्टाभूर्जपत्रेलिवेन्नरः साधनामलिखित्वा त
त्रिकोणोत्तदिरेफया तस्योपरि च त्रिकोणो रेखादि

ये.
चि.
२१

तयशोभितं कोणेकोणेलिखित्वात्रविश्रुलंविधि
नाततः त्रिलोहंवेष्टितंऊर्यात्
बाह्मसूलेगलेथवा विविधोपद्र
वेहेतिवंध्यागर्भंचधारयेत् सौ
भाग्यमतलंप्राप्यदेववत्सोदने
सदा इति सौभाग्यजननेवंध्यागर्भधारणंयंत्रं ३

ॐ ॐ
ॐ देवदत्तम् ॐ
ॐ ॐ

शिव उवाच सुष्मातः संप्रवक्ष्यामि ज्वरनिर्नाशने
 परं भूतजंतुज्वरं हंति विद्यते वैदिकोदितं बाला
 नां च सदा कार्यं यंत्रो यं ज्वरसंभवं उत्तमस्य रसे ले
 ख्यं कर्पटं वा शुभशान्ते कृष्णाष्टम्यां च तर्दश्यां संपू
 ज्य निखने ततः शुभशान्ते तदिदं वैवस्या निराहारेण मा
 नवः चतुष्कोणे चतुष्कोणे भवेत्तदलमप्यतः म

ये.
चिं.
५२

१२

येनामलिखित्वातरकारस्यतसंपुटे दलमध्येपि
कारसंतगलेप्रतिष्ठिते एवंविशानिरेखास्यसर्वत
त्रक्रमेणात संस्यभूमौसंपूज्यबलिपुष्पेर्मनोहरैः
तत्क्षणायातिनद्धतंज्वररूपंचदारुणं इतिज्वरना
शनेयंत्रे प्रयातःसंप्रवक्ष्यामिबालानांशान्तिका
रकं सर्वोक्तविधिनालेख्यबीजयुक्तंमनोहरं यंत्रं

ये-
विं.
५३

कणोत्पसेत संसृज्यविधिवमश्चाद्वाहमूलेगलेषवा
थारयेयंत्रराजेतलोहवित्तयवेष्टितं प्राकिन्योवाय
डाकिन्योबालग्रसस्तथापरे गच्छंतिबालकेमुक्ताये
त्रराजप्रसादतः इतिशान्ताधिका
रेबालकरक्षणांनमयेवं प्रथातः
संप्रवक्ष्यामिहतीयज्वरनाशने

देवद
न

पूर्वोक्तविधिनालेखंभूर्जपत्रेसुशोभने साधनाम
लिखित्वात्रयकारस्यतुसंपुटे त्रिकोणंवेष्टयित्वात
न्यसेद्दीजानिचोपरि एवंसंलिख्यसंपूज्यबभीषाह
सिणोकरे यकाराःसविसर्गानाश्चत्वारश्चष्टयकृत्य
कं त्रिषुभागेषुसंपूज्यत्रिकोणंततथापरि ज्वरवे
लाततत्कार्यबल्यर्थंदायिभक्तकं बालोयुवाथ

ये.
वि.
२४

वाहो ज्वरान्मयेतत्तत्तत्तत् इति तृतीय ज्वरनाश
नेयेने ६ शिववाच स्रष्टातः संप्र
वह्मामिवेलाज्वरनिवारणं पूर्वोक्त
विधिनालेख्ये द्वयैः सर्वे दिनैः क्रमा
त् भूर्जपत्रे तसंलेप पूजयित्वा विधानतः मध्ये
नामालिखित्वा तवर्तले देष्टुं यत्नतः ऊर्ध्वोक्ष्य

देवदत्त

तः पृष्ठे वकारस्य तसंघटे ततोऽष्टदले कार्ये बीज
युक्ते तसर्वतः प्रत्येकं दलमध्ये न नकारं बिंदुभूषि
ते दलोत्तरंतद्वेकाराण्यष्टौ सर्वत्र वित्यसेत् एवं
संलिख्य संमुख्यं शीततोये विनिलिपेत् मुच्यते त्रिदि
नाद्रो गोज्ज्वरे बहानसंशयः उष्णोदके तसंलिपेत्
दंशीते विनाशयेत् इतमूले ततश्च हे ज्वरवेलास

ये.
चिं.
५५

१५

सुद्वं नाशयेनात्रसंदेहोभूतजं सरसंदरि इतिज्व
रनाशनेयंत्रे ० शिव
उवाच अथातः संप्रव
क्ष्यामि बालानां रक्षणं
सदा यंत्रं ज्वरनराख्या
त्यमापूर्वाद्भिकरेपरं

र र र
र र र
र र देवदत्त
र र
र र र

पूर्वोक्तमपिनालेख्यद्रव्यैर्पूर्वोदितैः शुभैः भूर्जपत्रैः
संलेख्यगन्धनामसम्यक्तः ततस्तद्देष्टव्येसम्यक्कृत
कोणोत्तरावया तस्योपरिवत्तकोणोविशूलकोण
तोलेख्येत्तकोणोपरिलिखेद्दीर्घकारं बिंदुभूषि
ते उपर्ययेत्तरालेत्तदीर्घकारं विलिखेद्दुयः एवं संलि
ख्यतर्घत्रं पूजयित्वा विधानतः ये चोपसर्गतः केचि

ये.
चि.
२६

दोगाः शरीरमानसः सुखोः कोपस्तदा दोषो रीतानो
संभवः पुनः न बाधेते बालकस्य त्वन्यदोषकदाच
न इति ज्वरस्तंभनेनासर
क्षार्थेयं च शिव उवाच प्रथा
तः संप्रवक्ष्यामि भूतापसार
नाशने शाकिनी भूतवेताल

सः सः
सः देवदत्त
सः
:६ ६

गृहीतोवापिदारुणः तदातन्मोचनार्थायकुर्याद्यं
त्रेमनोहरं स्वस्थस्यतप्रज्वीतसत्तदोषैर्नगरस्यते
द्वौपूर्वादिनैर्लखंपूर्वोक्तविधिनाततः मथेना
मलिखित्वातभूर्जपत्रेवरानने वर्तलंवेष्टसंलेख्य
तस्योपरिदलाष्टके द्वीकारदलमथेतप्रत्येकं विलि
खेत्ततः सप्तसंलिख्यसंप्रज्जलोहवित्तयवेष्टितं

यं
चिं
५७

ॐ यः यः यः यः
ॐ यः यः यः यः
ॐ यः देवदत्त यः
ॐ यः
ॐ यः यः यः यः

बालानां गलके पार्ये यंत्रं त्रिपुरभे
रवं मुच्यते बालको रोगै रपस्मारे
वरातने इति दोषनाशानं यंत्रं शि
व उवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि स
पीत्से रक्तं परं सर्पादिभिः यथा बालः प्रोक्षावापि
विशेषतः तदस्य ते यथा देवी प्रसादाद्दृष्टिं ततः

पूर्वोक्तविधिनालेखं पूजयित्वा विधानतः मध्येना
 मलिविनातवर्तले तद्विरेखया
 संवेष्ट्य च दलान्यष्टौ हंसवीजान्
 यकृत्वा क्व विलोहवेष्टितं कृत्वा
 बाह्यमूले गले यवा नश्यंति दर्श
 नात्तस्य देशकाश्च चतुर्दिशं प्रसादात्पतिनेपादेति

यं.
 चिं.
 ५५

हंसमिहिताद्वयप्रसादेनविष्वेनैवतिरोह
 ति सर्पानांस्तंभनार्थाययंत्रंगरुडभाषिते इति सर्पस्तं
 भनेयंत्रे शिव उवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि शकिनी
 नाशनं परं भूतप्रेतपिशाचाद्यैश्च शकिनी ब्रह्मराक्ष
 सैः ॥ यदाग्रस्तो नरः कोपिनासायं भूत रक्षसां
 त्वटिकया लिलित्वा त्वत्परे नूतने शुभे ॥

चतस्रतिर्यगारेखा ऊर्ध्वस्यः पंचरेखिताः एवं भवति
ते कोष्ठाद्वा दशैव वरानने द्वीकारं प्रतिकोष्ठे त्रिविलि
ख्याय प्रपूजयेत् बलिपुष्पोपहारैश्च ततो धूल्या प्र
पूरयेत् संस्थाप्य चाग्नेरुपरि ज्वालयेत् खदिरानलैः
तदंतं च महाभूतदेवमानं पलायते तत्क्षणाद्वा ल
के मुक्तादेशात्प्रागं न गच्छति इति भूतनाशनेयं वै ॥

यं. शिव उवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि ज्वरनिर्नाशनं परं
 चिं. तो हलपत्रमध्ये तद्दृकोणं विलिखेत्क्रमात् साध्यं
 ५५ नामलिखेत्मध्ये तद्दृकोणं प्रणवं ^{ह्रीं वं}
 न्यसेत् कोणे परिचक्षीकारं सतः ^{ह्रीं} देवयज्ञम् ^{शुद्धं}
 तं विलिखेत्क्रमात् ताहलभक्ष
 एतर्प्यं च पूजयित्वा प्रदीयते यंत्रसम्पन्नं ^{शुद्धं}

एणद्वेविज्वरोयांतिनसंशयः एकांतरक्षणेनैवना
 त्रकार्याविचारणा इति कांतज्वरनाशानेयंत्रं १०१
 वउवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि गर्भ
 रक्षाकरं परं गजमदेन संलेख्यम्
 जपत्रे सुशोभने मध्येनामालिखि
 त्वातचतुष्कोणं द्विरेखया संवेष्ट्य

श्री श्री श्री
 देवदत्तम् ॐ
 ॐ ॐ ॐ

ये.
वि.
१००

हंसः हंसः
हंसः हंसः
देवदत्तम्
हंसः हंसः

कर्णिकोऊर्णहर्तलंचचतर्दिशो
पकारंचरका
चविसर्गोने
पनिहितं क

ही	ही	ही	ही
ही	ही	ही	ही
ही	ही	ही	ही

१००
गिकामप्यतोलेष्याःसर्ववत्
रयेत्क्रमात् लोहैकेनतसंवेष्टगुविन्याकेवतोत्य

ये.
चिं.
११

क्रमात् भूर्जपत्रेभिधाने च मध्यदेशे विशेषतः प्रण
वंचतथाहीचशयंतेनामतेलिखेत् पठवंचवत्
कोणं दीर्घं संवेष्टरेखया उपर्यथोपि त्रिदलात्कोणो
कैकंप्रतिष्ठितं हीकारंचतथाहीचकोणोदलगतेलि
खेत् एवं संलेख्य संस्पृज्य लोहवित्तयवेष्टितं गर्भिण्याः
कंठदेशे तथा र्येयंत्रेन संशयः योनिमूलेश्चिदः

मूलभूतदोषप्रणश्यति सर्वप्रसूतेवैनारीव्यथाव
जनसंशयः रहस्योयं समाख्यातोयं वराजो महद्भुतः
इति गर्भिणीरक्षकेयं त्रेसुखात्प्रसूतिकं शिव उवाच
प्रयातः संप्रवक्ष्यामि तृतीयञ्चरनाशनं सर्वोक्तद्रव्यै
विलिखितभूर्जपत्रे वरातने मध्येनामलिखित्वा त
त्रिकोणं वेष्टयेत्ततः यकारैः सविसर्गानैः विषमै

यं.
चिं.
११२

वेष्टयेत्क्रमात् संपूज्य तस्य वेलायां वभीयादृष्टिणे
करेज्वरोयाति न संदेहो भूतज
स्वतृतीयके रोगजे नैव यात्ये
ष न योज्यं तत्र वै कदा इति
तृतीयज्वरनाशने ॥ ५ ॥ शिव उ
वाच अथातः संप्रवक्ष्यामि सर्वं रक्षाकरं परं फल

यः रः

यः रः

देवदत्त

यः रः

११ : ८

छिद्रहरं नाम सर्वतोभद्रसंज्ञकं ऊर्ध्वरेखापंचपंच
तिर्यगाश्चैव संलिखेत् एवं कृते भवत्येते कोष्ठा षोड
शसंज्ञकः शुकारः पूर्वः क्रमशो विलिख्य सर्वकोष्ठे
निशिभूतजेद्भि भूर्जस्य पत्रे मृगनाभि चंदनं हेमेन
संकल्प लिखेत् क्रमाच्च संपूज्य प्रष्टुः विविधैश्च गोथै
रूपैश्च दीपै विविधोपहारैः संपूज्य विप्रान् शनैर्य

ये.
चिं.
१३

ॐ ॐ ॐ
ॐ ॐ ॐ
ॐ ॐ ॐ
ॐ ॐ ॐ

नैश्वयं चतुर्थे कयुतः समर्चयेत्
संवेष्टलोहवितयेन पश्चात्संरुष्ट
वेत्ता विधिवन्मनुष्यः तं पारयेदिति
एवाहमूलेनारीगले यंत्रवरं प्रय
त्नात् तद्धारणात्प्रामनः प्रसादः सर्वप्रियं भाग्य
युतः सत्तर्पणं संजायते सर्वभये नहीनो लोके यथा

प्राप्तमहासिद्धिं
 शनिसौभाग्यवर्ध
 नेयंत्रं १६ शिवउ
 वाच प्रयातः संप्र
 वक्ष्यामि ह्युते सर्व
 जयावहे सर्वसु

यः यः यः

यः यः यः

देवदत्त

यः

यः

यः

यः

यः

यः

:८ :८ :८

यं.
चिं.
१४

तेजयं प्रोक्तं धारणा यंत्रकस्य च वाजिनः कर्मसाख्या
ते चतः षष्ठी त्रकोष्टके धारणा जायते जयो ह्यते सर्व
त्रनिश्चिते परं उपत्रे संलेख्यं लेखिन्या का कथिं च
या कजलेन मयी कृतं लिखि द्वात्रैः सुविस्तृतं तिर्य
सर्धा स्तु संलेख्यानवरो वा सुविस्तृतः एवं भवन्ति
ते कोष्ठा चतः षष्ठी वरानने मध्ये बीजस्तु संलेख्या

ॐ	आ	इ	ई
उ	ऊ	ऋ	ॠ
ए	ऐ	ऒ	ॢ
ओ	औ	अं	अः

सुलोमप्रतिलोमतः तानेवत
 पुनर्लेख्यमेघं बुद्धिक्रमेणात
 मेघेरक्तं दयेत्तपाजिजतदनी
 चितः हृदावीपमंचनेषद्वैष्टि
 वागोक्तिनपात्र एतायेवहिबीजानि द्वात्रिंशद्वि
 लिखितक्रमात् दामोदरकवीरेण चित्रोवाजिक्रमः

यं.
वि.
१५

कृतः स्वच्छेयानीयतेयेचचतष्षष्टिपदैर्जनैः प्रस
न्नतमयाप्रोक्तंयेचचित्रमनोरथं सर्वदातेजयप्रो
क्तंपारणाजायतेप्रिये इतिस्मृतेविजयेनामयं १५
शिवउवाच अथातः संप्रवक्ष्यामिबन्धमोक्षमगो
हरं बद्धोरुहःक्षणैर्नैवमुच्येयेचप्रसादतः यदाकेना
पिसंरुद्धोनविंदत्सुक्तिमात्मनः तदायंवेप्रकथीत

तत्तत्कृत्स्नक्रियायकं कपूरकुंजमेनैवभूर्जपत्रेलि
खेत्तः लेखनीयंप्रयत्नेनपकोतेयंवसुत्तमं मध्ये
नामलिखित्वातस्त्रीलेख्यंतदनंतरं ततस्तद्देष्टये
त्सम्यग्बर्तलेत्तद्विरेखया मांमोचयतिसर्वत्रचत
र्दिक्षुप्रवेष्टयेत् चतुष्कोणंतसंवेष्ट्यरेखादितयके
नत पूजनेयंप्रयत्नेनगंधपुष्पैःफलैःशुभैः त्रिलो

ये.
चिं.
१६

106

हे वेष्टितं कृत्वा बद्धमूले गलेष्ववा पारणात्तत्तणा
न्नाक्ति संसारदेवनिर्ममः स्वस्य ताधारणान्निषेम
वरोयः कदाचन जायते नैव संदेहः स्वमेपि हि कदा
चन इति बंधमोचने येन १५ शिव उवाच अथातः
संप्रवक्ष्यामि भवबन्धविनाशने निर्वीणापदयो ज्ये
तनिर्वेदपदरायकं षट्कोणस्य तमधेत साधना

मप्रतिष्ठितं निस्सारपुटितं कृत्वा भूर्जपत्रे सुविस्म
ते निस्सारं त्रिलिखितो णोरोचना चंदनेन त संस्रम
विपिवयंत्रं मद्भक्तिप्रियतो नरः लोहमथगतं क
त्वाधारयेच्छिरसा सदा तद्धारणात्क्रमेणैव विरक्तः
संप्रजायते ज्ञानयोगसमासाद्य सुच्यते नात्र संश
यः पुत्रमित्रकलत्रेषु निर्मोहः संप्रजायते निर्वेद

ये.
चिं.
१७

सुवतान्यडर्गपर्यटत्वंगिरौ जायतेनात्रसंदेहोयोगी
सर्वत्रसृजितः शक्तिभिवमोचने
यंत्रे ॥ शिवउवाच अथातःसंप्र
वक्ष्यामिदृष्टसत्त्वाविमोचने य
हारण्येहरिडर्गडृष्टसत्त्वेषसाधि
तः तदायेत्रेप्रकृतीतवामहसतलोपरि कनिष्ठा

पा नः पत्रं देहकम
रु वि ते पा हि दा जि वि
ये नी त्र ग वा वी ज र
द द मं दि मो प न क
कं तं य मो क्षि मं द द
र ज वी वा ग त्र म् य
वे जि दा हि पा त्र वि रु
मे क छ रु त्र प न सा

नेनङ्गीकारं लिखित्वा पूजयेत्तदा अनामोद्भवत्केन
चतुर्दिक्षु प्रसिंचयेत् तत्तन्नाम्नुच्यते जंतुयावद्वा
पिमनोरथैः रुद्धोर्भकैश्च करिभिरन्यैर्दृष्टैर्न संशयः
इति उष्ट्रसत्त्वमोचनं यंत्रं २ चिंतामणौ कल्पवृक्षयं
त्रे श्रीचंद्रद्वयसुखादिनिर्गते तस्मिंस्त्रयंत्रे किलपी
ठिका मिमोचकार दामोदरपंडितः सूर्यः समाप्तं

ये.
चि.
१०६

वशीकाराधिकारः शपादमस्तकमपि बहज वत्त
ऐनमोक्षप्रयातिनिगडैश्च सवेष्टितोतः यस्याज्ञया
गतिरदेवमनुष्यसिद्धस्तोभक्तिप्रकृतम
नसाप्रणतोस्मिबन्धी अधिकारमहद्वसे
बन्धीमोक्षकरं नृणां बन्धानां निगडैश्चिरंतरज्ज्वां मोक्षायसि
द्धिप्रदं शिवउवाच अथातः संप्रवक्ष्यामिबन्धीमोक्षप्रसादनं

यत्प्रसादात्तत्तणो न वेयमोक्षः प्रजायते सायनाम
लिवित्वा तवर्तलं वेष्टयेत्ततः तत्रैव विविधैः पुद्गलैः
वेद्यैः परिभूयते भक्त्यर्थं प्रदातव्यमप्यैः सरसं द
रि त्रिदिनात्म्यते जंतुर्दृष्टव्योपि सप्तमे इति वेयमो
क्षं ऐं श्रीं वेधी देव्यैः प्रमुक्तं वेयमोचनं ऊरुमातन
मः स्वाहा अनेन मंत्रेण नाम गृहीत्वा पुनः पुनर्मे त्रै

ये.
चि.
१०५

(69)

सागुलवारिकापेमयेत् अष्टोत्तरशताङ्गतिङ्कुर्या
त्प्रतिदिनेवारंवारमनेनमेवेणाङ्गतिदत्त्वासप्तविं
शतिदिनानिहोमःकार्यः वेधमोक्षौभवतिनान्यथा
येत्रकल्पविहितसिद्धिमात्रोये २ अथातःसंप्रवक्ष्या
मियंत्रेनिगडमोचने हस्तपादगलेबाहोमुखतेयस्य
सादतः कोस्यपात्रोपरिलेख्यरोचनाचंदनेनच

कर्षुरकुंजमाभ्योचरगताभियुतेनच ह्रीकारेमथ
 देशोत्तवर्तलंवेष्टयेततः ततस्तुषोडशदलमकारा
 यद्दशान्वितं ततस्तद्देष्टयेत्सप्तवर्तलंरेखयापुनः
 तस्यापरिप्रकर्तव्यंद्वात्रिंशदलसंयुतं ककारादिस
 कारान्तंयोजनालिलिवित्क्रमात् प्रतिष्ठामिमहापू
 जागोथपुष्पैःफलैर्घृभैः नैवेद्यैर्बलिहोमैश्चदीपद

यं.
चिं.
११

नैर्मनोहरैः ओं नमश्चण्डिकायै स्वाहा इति मंत्रेण शत
मष्टोत्तरं जप्त्वा पापसामथ्र्
विशेषैर्गुणानि विशेषतः प्र
त्यहं प्रकर्तव्यं सममेहानि पूर
येत् उह्यत्प्राप्यतः सर्वभाजनं
गंधरोचनं पानार्थमप्यदातव्यं गुह्यकाद्यैर्न कल्पते

निः
सारं
निःसारं
देवदत्त
निःसारं
ॐ नमः

तद्धारणात्प्रमुच्येत विरुद्धोपि मानवः इति निग
उबंथमोक्षणं अथातः संप्रवक्ष्यामि यंत्रं वैबंथमो
क्षणं विवरेवा विरुद्धो वा मुच्यते यत्प्रसादतः ह्रीं
कारं मध्यदेशोत्तसाधनामस्तमप्यतः लिखित्वा
भूर्जपत्रे तरोचना कुंकुमेन च त्र्यंशं पूजयित्वा त
वहमानो भसि सिपेत् तदेतः पाकेनोतेन भोजने

यं.
चिं.
१११

तस्य कारयेत् एवं कृते तृतीये द्विमुच्यते नात्र संश
यः विवरस्योपिवंथोपि गृहस्थोपि विमुच्यते
वदीप्रसादजनकाधिकारः इति तृतीयं यंत्रं यंत्रं
चिंतामणिनाम कल्पे श्रीशिवभाषितं यस्मात्तु का
मफलदा वैरिनिग्रहणं परं यस्तु पूजयते नित्यं
धारयेत्तु मानवः श्रेष्ठ सर्वलोकानां जायते

नात्र संशयः शृ
लोकियस्त्वथमा
त्मावाच्यमानेक
दाचन सोपिष्ट
जार्थमानश्चजा
यतेयत्प्रसादतः

ये.
चि.
११२

॥२

येत्र चिंतामणिर्गस्य शुक्लाश्च हानजायते सबद्धः
पापकृद्देवीर्भगो वै विनिश्चितं यस्तु प्रहापि यु
क्तस्तु येत्र चिंतामणिं प्रयेत् ते वसारे ऊकः ऊर्या
दिरुद्धे वै जिजीविषु मृतः परं किं बद्धनोदि तेन
कल्पप्रभावं बद्धशालदेति सुभद्ररूपी च यतः प्र
शस्ता स तेजसाभिनिस्तु शोभमानः पुण्यं पवित्रं

परमं रहस्यं सारभूतं पृथिवी कीर्तिते चिंताम
णि चिंतितं कार्यं साधनं प्रत्यक्षकामादिफलप्रसा
दनं वृष्णाभियानं प्रथमं द्वितीयं माकर्षणं स्ने
हनं केतुतीये विद्वेषणं मारकं ततश्च उच्चाटनं
शीतकरं च सप्तमं बन्दीप्रसादनं केतुमहाप्रभा
वमत्पतनं संकटहरं प्रवदन्ति संतः प्रष्टुमिच्छन्ति

ये.
चि.
११३

११३

प्रवदंतिकल्पं चिंतामणिं देववरैः सहस्रजितं स्वर्गा
द्युतस्य बहूभाग्युतस्य पुंसः पुण्याधिकृत्यस्य
बहूभोग्युतस्य लोके प्राप्तिर्भवेत्कल्पवरस्यत
स्य येनार्चितो देववरो मनुष्यः इति श्रीयेन चिंताम
णिकल्पं समाप्तं कृतिं श्रीदामोदरपंडितेनेति

यं.
चिं.
११४

अथ बीजोपरिस्थितं द्वितीयोक्तं साधनामपार्श्वयोः
कुरुयुगमकं । विपरभावः सर्गबीजं मथ बीजा
दथोलिवेत् ईशानादिचतुःकोणोद्देशः सोहम
सूनुषनः १ नेत्रे श्रोत्रे पार्श्वे युगे दिग्बीजानि त
दिक्ष्वे यंत्रगायत्रिकावर्णास्तुतिकाष्टात्रयंत्रतः
१ यंत्रराजाय विष्णवे वरप्रदाय धीमहि तन्नो

यंत्रः प्रचोदयात् यंत्रगायत्र्याः वहिः प्राणप्रति
 ष्ठावेष्टयेत् स्थलानुक्तौ भूर्जपत्रे दौ मेतालप
 त्रे लिखेत् गुटिकां वध्वा सूत्रेण वेष्टयेत् लाक्षा
 द्वादि तत्रिलोहवेष्टितं कार्यं इति सामान्यं यंत्र
 लेखनविधिः अथधारणाद्यं यंत्रलेखनप्रतिष्ठा
 विधिः यंत्रप्रतिष्ठाप्य सर्वतोभद्रमथ कमलक

यं.
चिं.
१५

॥ कायां यंत्रं संस्थाप्य ततः कलश प्रतिष्ठा विधिः
सर्वतो भद्रकोण चतुष्टये चतुः कलशा न्तं
स्थाप्य ततः प्रति कलशं ओं ह्रीं कीं इति अक्षरीं स
हस्रं संस्तु शान्तं कर्त्तुं न जपेत् ततः सायं कलशोद
कैरभिषेकं संचरेत् अभिषिच्य यंत्रं बधीयात् अथ प्रति
ष्ठा लेखन प्रकारः यमार्थं काममोक्षाणो ।

कारणोपारणोत्तकं नत्वापारणयंत्राणोक्तुर्वेधा
रणपद्धतिं १ यंत्राणोच्चैवसर्वेषांस्वरूपं तत्र बोधि
ते यथोक्तं च ततो ज्ञात्वा लिखिते त्रैलोक्यवर्त्मना २
नया प्रभृतिषु स्नानादिकं विधाय कर्षणदिना
स्वो गमवलिप्यतां ब्रह्मलवंगजाती फलादिना स्व
मुखं सौरभं विधाय समेषु देहो मये नोपलियेषु

यं-
चिं-
११६

षष्ठसरसंकीर्णं कर्षरादिना सुभ्रपिते भूषदेशेषु
इमानसंस्थाप्य तत्र शास्त्रावउपविश्य स्वर्णले
खन्याकुंकुमकेसरगोरोचनकर्षरकस्तूरीगज
मदचंदनादिनागरुलाक्षारसैः स्वर्णपत्रे राज
तेजास्रेभूर्जपत्रे समरेखोपरिरेखे स्वदृष्टिमनो
हरं यंत्रं यथाशास्त्रं यथोपदेशोत्तराणां यंत्रं लि

खेत्तु गीर्वाणोऽंशाभरधारणायंत्रलेखनप्रस्ता
वेधारणायंत्रलेखनप्रकारमुत्काशयेत्सर्वत्रथा
रणालेखनप्रकारोबोध्यत्सुक्तम् सयथा सी
संघर्षमासवीर्यतताम्रं वत्सरवीर्यकात्रिलोहं व
त्सरार्थं च रजतं च त्रिवर्षकं । दशवर्षं च काष्ठी
यंकनकं यावदायुषं तस्माद्विरामयेत्पट्टे साय

यं.
चिं.
११७

यंत्रविलिख्यत तयंत्रकेहीरमय्याततदाबाह्यदे
वतो म्रथधारणायंत्रलेखनप्रकारः साधारणप्र
क्रियात त्र्योबीजयंत्रजीवः स्यान्मथबीजादयोलि
खेत् हंसः सोहमितिशाणमीशान्यादिक्रमाल्लिखे
त् । ईँ ईँ नेत्रेन्यसेत्यार्षे उँ उँ श्रोत्रे तथैव च श्रैजिह्वा
यज्ञकं बीजं मथबीजांतिकेलिखेत् २ विशेषोष्ट

दलाहोत्रगायत्रीलेखनेस्तुते वर्णान्वेयंत्रगाय
 आप्रतियंत्रत्रिषोलिखित ३ अग्रेरेखावशोशोत्र
 प्रतिष्ठाप्राणदालिखित तंत्रोतरेपि लरमक्षव
 यो सहेवर्णान्विंडभिरचितात् ओंहीयंत्रस्यह
 दयंतचलेख्यंसमेततः कार्त्तवीर्ययंत्रलेखनप्र
 करणोत्र वष्पमारणयोः इतिरेख्यंठयेफेरंते

यं
चि.
११८

११८
इत्यग्निवर्णानाहृत्ययंत्रस्यपरितोलिवित् स्तम्भनेत्र उंऊं
अंगजदडबलेहंइतिभूमिवर्णान् श्रोतौत्रंऊंऊंश्रींऊं
कं ऊंयंभवेसंइतिजलवर्णान् उच्चाटनेत्रं शंश्रीकंच
टंतेपंयषान्वायुंवर्णान् विदेधेत्रं लंलंऊंऊंजंणंनंमंशं
हंपतान् आकाशवर्णान् मातृकयावेष्टयेद्यंत्रंज्ञात्वा
बुधहनिग्रहौशुरुमुखतश्चिपोषः एवमुक्तविशेषे

एते लेखनं विधाय सावधानतया सवर्णादिना वे
ष्टयेत् कालातिक्रमेण देवताविस्मरणं चेत्स्यात्
तदा सवर्णादिवह्यं त्रैपंचगाद्येन प्रक्षाल्य पंचाम
नेनापि क्षालयित्वा सर्वतोभद्रस्यापि तत्कलशोद
कैश्चिदनामसा च प्रक्षाल्य त्रैरात्राय विमहे महायं
त्राय धीमहि तन्नो यंत्र प्रचोदयात् इति गायत्र्या दे

ये.
चिं.
११५

वस्य ये तदेवतापीरत्नेन ध्यायात् सर्वतोभद्रकर्णि
कायांताम्रपत्राणि स्थापयित्वा तत्र देवता मावाह्य
पुष्पांजलिं दत्वा आवाहनादिमुद्राः प्रदर्शयित्वा प्र
तिष्ठां कृत्वा उपचारैः संसृज्य द्वात्मना सुवासिनीः कु
मारीश्च संभोज्य दत्वा तेषां दत्वा तेभ्यः आशिषींस्त्वेह
तत्तु येषां प्रतिष्ठा कर्त्तव्या तदेवेति क्वचन दृश्यं तदर्थं त

नदर्थं वायया विभवविस्तरं । वित्तशास्त्रं परित्यज्य
यथोक्तफलमाप्नुयात् प्रीणयेत्संविणं सम्यक् विभ
वैः प्रतिमानसः । मंत्रीयदिनसंतुष्टे दनार्थं थार
णाद्भवेत् इति श्रीयंत्रलेखनप्रवृत्तिः समाप्तम् ।

920

124

नं. १४४ नं. १४४ नं. १४४

नं. ५५०

नं. ५५०